

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ**privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice**

Având în vedere prevederile Directivei 2010/63/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 septembrie 2010 privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice, care abrogă Directiva Consiliului 86/609/CEE, transpusă prin Ordonanța Guvernului nr. 37/2002 pentru protecția animalelor utilizate în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 471/2002, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont că protejarea sănătății umane, a sănătății animalelor, precum și a mediului înconjurător implică și utilizarea animalelor vii, în condițiile în care Directiva Consiliului nr. 86/609/CEE a fost abrogată, fapt care impune adoptarea, în regim de urgență, a cadrului legislativ destinat asigurării protecției animalelor utilizate în scopuri științifice,

având în vedere că preluarea directivei menționate asigură condiții necesare și obligatorii în realizarea armonizării legislației privind utilizarea animalelor în scopuri științifice,

ținând seama de faptul că termenul pentru transpunerea în legislația națională a Directivei 2010/63/UE a fost stabilit pentru data de 10 noiembrie 2012,

luând în considerare scrisoarea Comisiei Europene C(2013) 600/21 final din 30 ianuarie 2013, prin care a fost transmisă autorităților române punerea în întârziere în cauza 2013/0072 pentru neîndeplinirea obligației de comunicare a măsurilor naționale de transpunere a Directivei 2010/63/UE privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice,

ținând cont de faptul că în scrisoarea menționată Comisia Europeană subliniază că, în cazul în care ar decide să sesizeze Curtea de Justiție a Uniunii Europene pentru neîndeplinirea obligației de comunicare a măsurilor naționale de transpunere a directivelor, poate propune impunerea de sancțiuni financiare, în conformitate cu articolul 260 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

în vederea evitării riscului iminent al declanșării unei acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor de stat membru, potrivit art. 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere faptul că reglementarea utilizării animalelor în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale trebuie să se facă în condiții care să nu afecteze stabilitatea și funcționarea pieței comune, în special prin dereglări ale concurenței sau bariere privind comerțul,

luând în considerare că ordonanța de urgență a Guvernului își propune să transpună legislația comunitară și să creeze cadrul organizatoric necesar pentru implementarea sa, în pofida dificultăților economice actuale; se creează cadrul instituțional pentru aplicarea măsurilor necesare privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale; se

crează un cadru etic, menit să evite suferința intensă a animalelor de experiență,

ținând cont de necesitatea adoptării, în regim de urgență a acestui proiect, având în vedere consecința negativă imediată a blocării activității de cercetare științifică cu implicații asupra sănătății publice, deoarece sănătatea umană este beneficiarul final al întregii activități de cercetare științifică,

având în vedere faptul că Guvernul este abilitat din punct de vedere constituțional ca, prin mijloacele pe care le are la îndemână, să garanteze îndeplinirea obligațiilor României față de Uniunea Europeană și existând situația iminentă de declanșare a procedurii de infringement în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene,

întrucât aceste elemente anterior menționate vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I **Dispoziții generale**

ARTICOLUL 1

Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Prezenta ordonanță de urgență instituie măsuri de protecție a animalelor utilizate în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale și, în acest scop, prevede norme ce reglementează următoarele:

a) înlocuirea și reducerea utilizării animalelor în proceduri, astfel cum sunt definite la art. 2 lit. a), precum și îmbunătățirea metodelor de creștere, adăpostire, îngrijire și utilizare a animalelor în proceduri;

b) originea, reproducerea, marcarea, îngrijirea și adăpostirea, precum și uciderea animalelor;

c) activitățile crescătorilor, furnizorilor și utilizatorilor de animale;

d) evaluarea și autorizarea proiectelor ce implică utilizarea animalelor în proceduri, astfel cum sunt definite la art. 2 lit. b).

(2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în cazul în care animalele sunt utilizate în proceduri sau destinate utilizării în proceduri ori în cazul în care sunt crescute în mod special pentru ca organele sau țesuturile acestora să fie folosite în scopuri științifice sau educative.

(3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică până în momentul în care animalele prevăzute la alin. (2) sunt ucise, relocate sau returnate într-un habitat sau sistem de creștere adecvat.

(4) Eliminarea durerii, a suferinței, a stresului sau a vătămărilor de durată prin utilizarea eficace a metodelor anestezice, analgezice sau a altor metode similare nu exclude utilizarea unui animal în proceduri din domeniul de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

(5) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în cazul următoarelor animale:

a) animale neumane vertebrate vii, inclusiv:

1. forme larvare care se hrănesc autonom;
2. forme fetale de mamifere începând cu ultima treime a stadiului lor normal de dezvoltare;

b) cefalopode vii.

(6) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în cazul animalelor utilizate în proceduri și care se află într-un stadiu de dezvoltare mai timpuriu decât cel prevăzut la alin. (5) lit. a), dacă animalul urmează să fie lăsat în viață după acest stadiu de dezvoltare și, în urma procedurilor efectuate, este probabil să prezinte durere, suferință, stres sau vătămări de durată după ce a ajuns la stadiul de dezvoltare respectiv.

(7) Prezenta ordonanță de urgență nu se aplică în cazul:

- a) actelor neexperimentale practicate în exploatații agricole;
- b) actelor veterinare practicate în clinici, în scopuri neexperimentale;
- c) studiilor efectuate în clinici veterinare necesare în vederea autorizării comercializării unui produs medicinal veterinar;
- d) actelor efectuate în cadrul practicilor recunoscute de creștere a animalelor;
- e) actelor efectuate în scopul principal de identificare a animalelor;
- f) actelor care nu sunt susceptibile să provoace durere, suferință, stres considerabil sau vătămări de durată echivalente sau mai puternice decât cele produse de introducerea unui ac, în conformitate cu bunele practici veterinare.

ARTICOLUL 2

Definiții

În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) procedură – orice utilizare, invazivă sau neinvazivă, a animalului în scopuri experimentale sau în alte scopuri științifice, cu rezultate cunoscute sau necunoscute, ori în scopuri educative, care pot provoca animalului un anumit nivel de durere, suferință, stres sau vătămări de durată echivalente sau chiar mai puternice decât cele provocate de introducerea unui ac în conformitate cu bunele practici veterinare; este inclusă orice acțiune care urmărește sau care ar putea să aibă ca rezultat nașterea sau eclozarea unui animal sau crearea și menținerea unei linii de animale modificate genetic în oricare dintre aceste condiții, însă este exclusă uciderea animalelor în scopul exclusiv al utilizării organelor sau țesuturilor acestora;

b) proiect – un program de lucru cu obiective științifice definite, care presupune folosirea uneia sau a mai multor proceduri;

c) proiect multiplu generic - proiect efectuat pe baza unor metode uzuale în scopul testării, diagnosticării sau producției în cadrul unei singure autorizări, însă fără ca aceste metode să fie excluse din evaluarea proiectului;

d) unitate – orice structură, orice clădire, orice grup de clădiri sau orice alt spațiu, care poate include un loc care nu este complet închis sau acoperit, precum și instalații mobile;

e) crescător – orice persoană fizică sau juridică, cu scop lucrativ sau nu, care crește animalele prevăzute în anexa nr. 1, pentru a fi utilizate în proceduri sau pentru utilizarea în scopuri științifice a țesuturilor sau organelor care provin de la acestea, sau care crește alte animale în principal pentru aceste scopuri;

f) furnizor – orice persoană fizică sau juridică, cu scop lucrativ sau nu, alta decât un crescător, care furnizează animale pentru a fi utilizate în proceduri sau pentru utilizarea în scopuri științifice a țesuturilor sau organelor care provin de la acestea;

g) utilizator – orice persoană fizică sau juridică, cu scop lucrativ sau nu, ce folosește animale în proceduri;

h) autoritate competentă – Autoritatea Națională sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, respectiv unitățile din subordinea acesteia;

i) afecțiune invalidantă – reducerea capacității normale de funcționare fizică sau psihologică a unei persoane;

j) colonie autonomă – o colonie în care animalele sunt crescute exclusiv în cadrul acesteia sau provin din alte colonii, însă fără a fi capturate din sălbăticie, iar animalele sunt adăpostite într-un mod care asigură familiarizarea acestora cu oamenii;

k) inspecție – activitate definită potrivit art. 2 pct. 7 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor.

ARTICOLUL 3

Principiul înlocuirii, reducerii utilizării animalelor în proceduri și îmbunătățirii metodelor de creștere, adăpostire, îngrijire și utilizare a animalelor în proceduri

(1) În locul unei proceduri se utilizează o metodă sau o strategie de testare satisfăcătoare din punct de vedere științific care nu implică utilizarea de animale vii.

(2) Numărul de animale utilizate în proiecte trebuie redus la minimum, fără a compromite obiectivele proiectului ce implică utilizarea animalelor în proceduri.

(3) Trebuie luate toate măsurile în vederea îmbunătățirii condițiilor de creștere, adăpostire și îngrijire a animalelor, precum și a metodelor utilizate în cadrul procedurilor, prin eliminarea sau reducerea la minimum a durerii, a suferinței, a stresului sau a vătămărilor de durată ce pot fi provocate animalelor.

(4) Prevederile prezentului articol se aplică în ceea ce privește efectuarea procedurilor cu respectarea cerințelor prevăzute la art. 12.

ARTICOLUL 4

Scopurile procedurilor

Procedurile pot fi desfășurate numai în următoarele scopuri:

- a) cercetare de bază;
- b) cercetare transferabilă sau aplicată care urmărește oricare dintre următoarele scopuri:
 - 1. prevenirea, profilaxia, diagnosticarea sau tratarea bolilor, a stărilor de sănătate precare sau a altor anomalii sau a efectelor acestora la oameni, animale sau plante;
 - 2. evaluarea, detectarea, controlul sau modificarea bolilor fiziologice la oameni, animale sau plante;
 - 3. bunăstarea animalelor și îmbunătățirea condițiilor de producție pentru animalele crescute în scopuri agricole;
- c) pentru oricare dintre scopurile prevăzute la lit. b) în dezvoltarea, producerea și testarea calității, eficacității și siguranței medicamentelor, a produselor alimentare și a hranei pentru animale și a altor substanțe sau produse;
- d) protecția mediului natural în interesul sănătății sau al bunăstării oamenilor sau animalelor;
- e) cercetare în scopul conservării speciilor;
- f) învățământ superior sau pregătire profesională pentru dobândirea, menținerea sau îmbunătățirea competențelor profesionale;
- g) investigații medico-legale.

ARTICOLUL 5

Metode de ucidere

(1) Uciderea animalelor trebuie să fie realizată numai prin metode care provoacă cel mai mic nivel de durere, de suferință sau de stres.

(2) Animalele trebuie să fie ucise în unitatea unui crescător, furnizor sau utilizator, de către o persoană competentă, instruită și pregătită în acest sens, care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 22.

(3) În cazul unei aplicații practice în teren, animalul poate fi ucis de către persoana competentă potrivit alin. (2), în afara unei unități.

(4) În ceea ce privește animalele prevăzute în anexa nr. 4, se utilizează metoda de ucidere adecvată indicată în anexa respectivă.

(5) Autoritatea competentă poate acorda, la cererea solicitantului, derogări de la cerințele prevăzute la alin. (4), în următoarele situații:

a) pentru a permite utilizarea unei alte metode, cu condiția ca metoda să fie considerată cel puțin la fel de umană pe baza dovezilor științifice;

b) când, pe baza unei justificări științifice întocmită de către solicitant, se demonstrează că scopul procedurii nu poate fi atins prin utilizarea unei metode de ucidere prevăzută în anexa nr. 4.

(6) Prevederile alin. (2), (3) și (4) nu se aplică atunci când un animal trebuie ucis în cazuri de urgență, din motive de bunăstare animală, sănătate publică, sănătate animală sau de mediu; atestarea acestor situații trebuie realizată de către medicul veterinar desemnat la art. 24.

CAPITOLUL II

Dispoziții privind utilizarea anumitor animale în proceduri

ARTICOLUL 6

Specii pe cale de dispariție

(1) Exemplarele din speciile pe cale de dispariție enumerate în anexa A la Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea, care nu intră sub incidența art. 7 alin. (1) din regulamentul respectiv, nu se utilizează decât în proceduri care îndeplinesc următoarele condiții:

a) procedura are unul dintre scopurile prevăzute la art. 4 lit. b) pct. 1, lit. c) sau lit. e);

b) există o justificare științifică, întocmită de solicitant, conform căreia scopul procedurii nu poate fi atins prin utilizarea altor specii decât a celor enumerate în respectiva anexă.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică cu privire la speciile de primate neumane.

ARTICOLUL 7

Primate neumane

(1) Exemplarele de primate neumane nu se utilizează în proceduri, cu excepția cazului în care procedurile îndeplinesc următoarele condiții cumulative:

a) procedura are unul dintre scopurile prevăzute la:

1. art. 4 lit. b) pct. 1 sau lit. c) și se realizează în scopul evitării, prevenirii, diagnosticării și tratării unor afecțiuni potențial mortale sau invalidante care apar la om;

2. art. 4 lit. a) sau lit. c);

b) există o justificare științifică conform căreia scopul procedurii nu poate fi atins prin utilizarea altor specii decât a primatelor neumane.

(2) Exemplarele de primat neumane enumerate în anexa A la Regulamentul (CE) nr. 338/97, care nu intră sub incidența art. 7 alin. (1) din regulamentul respectiv, nu se utilizează în proceduri, cu excepția cazului în care procedurile îndeplinesc următoarele condiții cumulative:

a) procedura are unul dintre scopurile prevăzute la:

1. art. 4 lit. b) pct. 1 sau la lit. c) și se realizează în scopul evitării, prevenirii, diagnosticării și tratării unor afecțiuni potențial mortale sau invalidante care apar la om;

2. art. 4 lit. e);

b) există o justificare științifică conform căreia scopul procedurii nu poate fi atins prin utilizarea altor specii decât a primatelor neumane și prin utilizarea speciilor neincluse în anexa A la Regulamentul (CE) nr. 338/97.

(3) În condițiile respectării prevederilor alin. (1) și alin. (2), maimuțele mari nu se utilizează în proceduri, sub rezerva recurgerii la clauza de protecție prevăzută la art. 48 alin. (2).

ARTICOLUL 8

Animalele capturate din sălbăticie

(1) Animalele capturate din sălbăticie nu se utilizează în proceduri.

(2) Autoritatea competentă poate acorda derogări de la interdicția prevăzută la alin. (1) în baza unei justificări științifice, prin care solicitantul demonstrează că scopul unei proceduri nu poate fi atins prin utilizarea unui animal crescut pentru proceduri.

(3) Capturarea animalelor în sălbăticie se face de către persoane competente, autorizate să desfășoare această activitate în condițiile legii, și prin metode care nu provoacă animalelor durere, suferință, stres sau vătămări de durată care pot fi evitate.

(4) Desfășurarea activităților ce vizează specii de animale sălbatice strict protejate prevăzute la art. 33 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, se supune derogărilor stabilite potrivit respectivei ordonanțe de urgență.

(5) Dacă după captură sau în timpul acesteia se constată că animalul este rănit sau într-o stare de sănătate precară, acesta este examinat de către un veterinar sau o altă persoană ce îndeplinește cerințele prevăzute la art. 25 și se iau măsuri de reducere la minimum a suferinței animalului, iar, în cazul în care există o justificare științifică, autoritatea competentă poate acorda derogări de la cerința de a lua măsuri pentru a reduce la minimum suferința animalului.

(6) Procedura de acordare a derogărilor prevăzute la alin. (5) se stabilește prin ordin comun al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, al ministrului mediului și schimbărilor climatice și al ministrului sănătății.

ARTICOLUL 9

Animalele crescute în scopul utilizării în proceduri

(1) Animalele care aparțin speciilor enumerate în anexa nr. 1 pot fi utilizate în proceduri numai în cazul în care au fost crescute în acest scop.

(2) Primatele neumane enumerate în anexa nr. 2 pot fi utilizate în proceduri, de la data stabilită în anexa respectivă, numai în cazul în care sunt urmașe ale primatelor neumane crescute în captivitate sau care provin din colonii autonome.

(3) În baza unei justificări științifice, autoritatea competentă poate acorda derogări de la condițiile impuse prin alin. (1) și (2), în baza procedurii prevăzute la art. 8 alin (6).

ARTICOLUL 10

Animale rătăcite și semisălbatică din specii domestice

(1) Se interzice utilizarea în proceduri a animalelor rătăcite și semisălbatică din specii domestice.

(2) Autoritatea competentă poate acorda derogări de la prevederile alin. (1) numai în cazurile în care sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative:

a) există o necesitate esențială de studii referitoare la sănătatea și bunăstarea animalelor respective sau amenințări grave pentru sănătatea umană sau animală ori pentru mediu;

b) există o justificare științifică conform căreia scopul procedurii nu poate fi atins decât prin utilizarea unui animal rătăcit sau nedomesticit.

CAPITOLUL III

Proceduri

ARTICOLUL 11

Condiții privind efectuarea procedurilor

(1) Procedurile se efectuează numai în cadrul unității utilizatorului.

(2) Orice derogare de la alin. (1) este acordată numai pe baza unei justificări științifice.

(3) Procedurile se desfășoară doar în cadrul unui proiect.

ARTICOLUL 12

Alegerea metodelor

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor legislației naționale care interzic anumite tipuri de metode, o procedură se efectuează doar dacă la nivelul Uniunii Europene nu există o altă metodă sau strategie de testare acreditată pentru a obține rezultatul dorit și care nu presupune utilizarea animalelor vii.

(2) Atunci când sunt alese procedurile, trebuie selectate cele care au cea mai mare probabilitate de a oferi rezultate satisfăcătoare și îndeplinesc în cea mai mare măsură următoarele cerințe:

- a) utilizează un număr minim de animale;
- b) implică animale cu cea mai scăzută capacitate de a simți durere, suferință, stres sau de a prezenta vătămări de durată;
- c) provoacă nivelul cel mai scăzut de durere, suferință, stres sau vătămare de durată.

(3) Moartea ca punct final al unei proceduri se evită în măsura în care este posibil și se înlocuiește cu puncte finale timpurii și umane; în cazul în care nu poate fi evitată moartea ca punct final, procedura este concepută astfel încât:

- a) să ducă la moartea unui număr cât mai mic de animale; și
- b) să se reducă la un minim posibil durata și intensitatea suferinței animalului și, pe cât posibil, să se asigure o moarte lipsită de dureri.

ARTICOLUL 13

Anestezia

(1) Exceptând cazurile în care acest lucru este inadecvat, procedurile sunt efectuate sub anestezie generală sau locală sau se folosesc analgezicele ori o altă metodă corespunzătoare pentru a se asigura că durerea, suferința sau stresul sunt reduse la nivel minim; procedurile care pot cauza leziuni grave ce pot determina durere severă nu sunt efectuate fără anestezie.

(2) În momentul luării deciziei privind oportunitatea folosirii anesteziei, se ține seama de următoarele criterii:

a) dacă anestezia este considerată ca fiind mai traumatizantă pentru animal decât procedura însăși;

b) dacă anestezia este incompatibilă cu scopul procedurii.

(3) Se interzice administrarea la animale a unui medicament care să oprească sau să restricționeze manifestarea durerii fără un grad adecvat de anestezie sau analgezie; în aceste cazuri, se furnizează o justificare științifică, însoțită de detalii privind schema de anestezie sau analgezie.

(4) Un animal care poate suferi de durere odată ce dispare efectul anesteziei este tratat cu analgezice preventive și postoperatorii sau cu alte metode paliative adecvate, cu condiția ca acest lucru să fie compatibil cu scopul procedurii.

(5) Imediat ce scopul procedurii a fost atins, se iau măsurile necesare pentru a reduce la minimum suferința animalului.

ARTICOLUL 14

Clasificarea severității procedurilor utilizate

(1) Procedurile sunt încadrate în una din categoriile de severitate prezentate în anexa nr. 7, respectiv „fără recuperare”, „superficial”, „moderat” sau „sever” în funcție de fiecare caz în parte, folosind criteriile de atribuire prevăzute în anexa respectivă;

(2) Cu excepția situației prevăzute la art. 48 alin. (3), se interzice realizarea unei proceduri în cazul în care aceasta presupune durere, suferință sau stres severe care pot să dureze mult timp și care nu pot fi ameliorate.

ARTICOLUL 15

Reutilizarea animalelor în proceduri

(1) Un animal care a mai fost utilizat în una sau mai multe proceduri poate fi reutilizat într-o procedură nouă în favoarea unui animal care nu a mai fost utilizat în proceduri, numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) severitatea efectivă a procedurilor anterioare a fost superficială sau moderată;

b) se demonstrează faptul că starea generală de sănătate și bunăstare a animalului este complet refăcută;

c) procedura ulterioară este clasificată drept „superficială”, „moderată” sau „fără recuperare”;

d) sunt respectate indicațiile veterinare, ținându-se seama de experiența de viață a animalului.

(2) În situații excepționale, prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a), și în urma efectuării unui examen veterinar al animalului, autoritatea competentă poate permite reutilizarea unui animal, cu condiția ca animalul să nu fi fost utilizat decât o singură dată într-o procedură care a presupus durere severă, stres sau suferințe echivalente.

ARTICOLUL 16

Finalul procedurii

(1) O procedură este considerată finalizată atunci când nu mai există alte observații de făcut în legătură cu procedura respectivă sau, în cazul noilor linii genetice modificate ale animalului, atunci când nu mai sunt observate sau așteptate reacții de durere, suferință, stres sau vătămări de durată asupra descendenților, de o intensitate echivalentă sau superioară celei produse de introducerea unui ac.

(2) La finalul unei proceduri, medicul veterinar sau, după caz, o altă persoană competentă, potrivit legii, în acest domeniu ia o decizie privind menținerea în viață a animalului; animalul este ucis atunci când este posibil să rămână cu durere, suferință sau stres moderate sau severe, ori cu vătămări de durată.

(3) În cazul în care animalul este ținut în viață, acesta primește îngrijire și adăpost adecvate stării sale de sănătate.

ARTICOLUL 17

Utilizarea în comun a organelor și a țesuturilor

(1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor facilitează, după caz, înființarea de programe de utilizare în comun a organelor și a țesuturilor de la animalele ucise.

(2) Procedura de înființare a programelor de utilizare în comun a organelor și a țesuturilor de la animalele ucise se stabilește prin ordin comun al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, al ministrului mediului și schimbărilor climatice și al ministrului sănătății.

ARTICOLUL 18

Eliberarea și relocarea animalelor

Autoritatea competentă poate permite ca animalele utilizate în proceduri sau destinate utilizării în proceduri să fie relocate sau returnate în habitatul lor sau într – un sistem de crescătorie adecvat speciei respective, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) starea de sănătate a animalului permite acest lucru;
- b) nu există niciun pericol pentru sănătatea publică, sănătatea animală sau pentru mediul înconjurător;
- c) au fost luate toate măsurile adecvate pentru protejarea bunăstării animalului.

CAPITOLUL IV

Autorizarea

ARTICOLUL 19

Autorizarea sanitar – veterinară a crescătorilor, a furnizorilor și a utilizatorilor de animale

(1) Toți crescătorii, furnizorii și utilizatorii de animale trebuie autorizați sanitar – veterinar de către autoritatea competentă; autorizația se acordă pentru o perioadă de cinci ani.

(2) Procedura de autorizare sanitar - veterinară este stabilită prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 16/2010 pentru aprobarea Norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor privind procedura de înregistrare sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor a activităților de obținere și de vânzare directă și/sau cu amănuntul a produselor alimentare de origine animală sau nonanimală, precum și a activităților de producție, procesare, depozitare, transport și comercializare a produselor alimentare de origine nonanimală, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Autorizația sanitar - veterinară se acordă doar dacă crescătorul, furnizorul sau utilizatorul de animale și unitatea acestuia respectă cerințele stabilite în prezentul capitol.

(4) În autorizația sanitar – veterinar se specifică persoana care răspunde de asigurarea respectării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, precum și persoana sau persoanele prevăzute la art. 23 alin. (1) și la art. 24.

(5) Reînnoirea autorizației sanitar – veterinară este necesară în cazul apariției oricărei modificări semnificative în structura sau funcționarea unității unui crescător, furnizor sau utilizator care ar putea afecta negativ bunăstarea animalelor.

(6) În condițiile prevăzute la alin. (4), autorizația sanitar - veterinară este reînnoită pentru o perioadă de cinci ani.

(7) Înlocuirea persoanei sau persoanelor prevăzute la alin. (3) se notifică în mod obligatoriu autorității competente în maximum 15 zile de la data înlocuirii acestora.

ARTICOLUL 20

Suspendarea și retragerea autorizației

(1) În cazul în care un crescător, furnizor sau utilizator de animale nu mai îndeplinește cerințele stabilite în prezentul capitol, autoritatea competentă, prin personalul de specialitate, aplică sancțiunile contravenționale principale prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 984/2005 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele sanitare veterinară și pentru siguranța alimentelor, cu modificările și completările ulterioare, însoțite, după caz, de sancțiunea contravențională complementară a suspendării sau a retragerii autorizației sanitar – veterinară.

(2) În cazul suspendării sau retragerii autorizației sanitar – veterinară de către autoritatea competentă, bunăstarea animalelor adăpostite în unitate nu trebuie să fie afectată în mod negativ.

ARTICOLUL 21

Cerințe privind instalațiile și echipamentele

(1) Toate unitățile aparținând unui crescător, furnizor sau utilizator de animale trebuie să dețină instalații și echipamente adecvate atât pentru speciile de animale adăpostite, cât și pentru performanța procedurilor, în cazul în care acestea sunt efectuate.

(2) Modelul, construcția și modul de funcționare ale instalațiilor și ale echipamentelor prevăzute la alin. (1) trebuie să garanteze că procedurile se realizează într-un mod cât mai eficient și sunt destinate obținerii unor rezultate fiabile folosind un număr minim de animale și provocând un grad minim de durere, suferință, stres sau vătămări de durată.

(3) În vederea aplicării prevederilor alin. (1) și (2), autoritatea competentă ia măsurile necesare pentru respectarea cerințelor prevăzute în anexa nr. 3.

ARTICOLUL 22

Competența personalului

(1) Fiecare crescător, furnizor și utilizator de animale trebuie să dispună de personal suficient.

(2) Personalul prevăzut la alin. (1) are educația și pregătirea necesară înainte de a efectua oricare dintre următoarele activități:

- a) efectuarea de proceduri pe animale;
- b) conceperea procedurilor și a proiectelor ce implică utilizarea animalelor în proceduri;
- c) îngrijirea animalelor;
- d) uciderea animalelor.

(3) Persoanele care desfășoară activitățile prevăzute la alin. (2) lit. b) trebuie să fie licențiate într-o disciplină științifică relevantă activității desfășurate și să aibă cunoștințe specifice cu privire la specii;

(4) personalul care efectuează activitățile prevăzute la alin. (2) lit. a), c) sau d) trebuie să fie supervizat la îndeplinirea sarcinilor care îi revin, până demonstrează că are competența necesară.

(5) Autoritatea competentă se asigură, prin autorizare sanitar – veterinară că sunt îndeplinite cerințele prevăzute la alin. (2), (3) și (4).

(6) În baza elementelor prevăzute în anexa nr. 5, se stabilesc, prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, cerințele minime privind educația și pregătirea profesională și cerințele pentru obținerea, menținerea și demonstrarea competenței necesare pentru activitățile prevăzute la alin. (2).

ARTICOLUL 23

Cerințe specifice privind personalul

(1) Fiecare crescător, furnizor și utilizator de animale trebuie să dispună de una sau mai multe persoane în unitate care:

- a) răspunde/răspund de supravegherea bunăstării și îngrijirii animalelor din unitate;
- b) instruește/instruiesc personalul care se ocupă de animale astfel încât acesta să dețină informațiile specifice privind speciile adăpostite în cadrul unității;
- c) este/sunt responsabilă/responsabile de asigurarea faptului că personalul are educația, competența și pregătirea profesională corespunzătoare și că este supravegheat până face dovada competenței necesare.

(2) Persoanele prevăzute la art. 39 alin. (2) lit. b) trebuie să ia toate măsurile pentru ca:

a) orice durere, suferință, stres sau vătămări de durată inutile care sunt cauzate animalelor în cursul unei proceduri să fie oprite;

b) proiectele ce implică utilizarea animalelor în proceduri să se desfășoare în conformitate cu autorizația de proiect iar, în caz de nerespectare a condițiilor de autorizare, să fie luate și înregistrate măsurile corespunzătoare de rectificare a acesteia.

ARTICOLUL 24

Medicul veterinar desemnat

Fiecare crescător, furnizor și utilizator de animale folosite în scopuri științifice sau educative trebuie să aibă un medic veterinar desemnat de către autoritatea competentă, cu experiență în medicina animalelor utilizate în scopuri științifice sau educative, sau un expert cu o calificare corespunzătoare acolo unde este necesar, însărcinat cu atribuții de consiliere privind bunăstarea animalelor și tratamentul acestora.

ARTICOLUL 25

Structura responsabilă cu bunăstarea animalelor

(1) Fiecare crescător, furnizor și utilizator de animale folosite în scopuri științifice sau alte scopuri experimentale trebuie să înființeze o structură responsabilă cu bunăstarea animalelor.

(2) Structura responsabilă cu bunăstarea animalelor cuprinde cel puțin persoana sau persoanele responsabile pentru bunăstarea și îngrijirea animalelor și, în cazul unui utilizator, un membru cu competențe științifice; structura responsabilă cu bunăstarea animalelor beneficiază și de contribuția medicului veterinar desemnat sau a expertului prevăzut la art. 24.

(3) Autoritatea competentă poate permite micilor crescători, furnizori și utilizatori de animale să își îndeplinească prin alte mijloace sarcinile prevăzute la art. 26 alin. (1).

ARTICOLUL 26

Sarcinile structurii responsabile cu bunăstarea animalelor

(1) Structura responsabilă cu bunăstarea animalelor, prevăzută la art. 25, trebuie să îndeplinească cel puțin următoarele sarcini:

a) să consilieze personalul care se ocupă de animale cu privire la problemele legate de bunăstarea animalelor în timpul achiziției, adăpostirii, îngrijirii și utilizării acestora;

b) să consilieze personalul cu privire la aplicarea cerinței de înlocuire, reducere și îmbunătățire a utilizării animalelor în proceduri și să îl informeze cu privire la progresele tehnice și științifice privind aplicarea respectivei cerințe;

c) să instituie și să evalueze procesele operaționale interne privind monitorizarea, raportarea și acțiunile ulterioare necesare bunăstării animalelor adăpostite în cadrul unității;

d) să urmărească evoluția și rezultatele proiectelor ținând seama de efectul asupra animalelor utilizate și identificând elementele care contribuie și mai mult la înlocuirea, reducerea și îmbunătățirea metodelor de creștere, adăpostire, îngrijire și utilizare a animalelor în proceduri;

e) să acorde consiliere pentru programele de relocare, inclusiv privind socializarea adecvată a animalelor ce urmează a fi relocate.

(2) Toate înregistrările recomandărilor făcute de către structura responsabilă cu bunăstarea animalelor, precum și ale deciziilor luate cu privire la recomandările respective se păstrează pentru o perioadă de cel puțin trei ani.

(3) Înregistrările prevăzute la alin. (2) trebuie puse la dispoziția autorității competente, la cererea acesteia.

ARTICOLUL 27

Strategia de creștere a primatelor neumane

Crescătorii de primat neumane trebuie să elaboreze și să aplice de o strategie pentru creșterea procentului de animale care sunt urmașe ale primatelor neumane crescute în captivitate.

ARTICOLUL 28

Programul de relocare sau de eliberare a animalelor

În cazul în care autoritatea competentă permite relocarea animalelor, crescătorii, furnizorii și utilizatorii de la care pleacă animalele în cauză au obligația de a stabili de un program de relocare care vizează socializarea animalelor respective; în cazul animalelor sălbatice, se stabilește un program de reabilitare, după caz, înainte ca acestea să fie eliberate în habitatul lor.

ARTICOLUL 29

Evidența animalelor

(1) Toți crescătorii, furnizorii și utilizatorii de animale trebuie să păstreze registre de evidență care conțin cel puțin următoarele date:

a) numărul și speciile de animale crescute, achiziționate, furnizate, folosite în proceduri, eliberate sau relocate;

b) originea animalelor, inclusiv dacă acestea au fost crescute în scopul utilizării în proceduri;

c) datele la care animalele au fost achiziționate, furnizate, eliberate sau relocate;

d) de la cine au fost obținute animalele;

e) numele și adresa destinatarului animalelor;

f) numărul și speciile animalelor care au murit sau care au fost ucise în fiecare unitate; pentru animalele moarte, este înregistrată cauza morții, dacă este cunoscută;

g) în cazul utilizatorilor, proiectele în care sunt folosite animale.

(2) Registrele prevăzute la alin. (1) se păstrează timp de minimum cinci ani și, la cerere, se pun la dispoziția autorității competente.

ARTICOLUL 30

Informații privind câinii, pisicile și primatele neumane

(1) Toți crescătorii, furnizorii și utilizatorii de câini, pisici și primat neumane trebuie să păstreze registre cu următoarele informații privind fiecare câine, pisică și primat neuman:

a) identitatea;

b) locul și data nașterii, atunci când acestea sunt disponibile;

c) dacă este crescut pentru utilizarea în proceduri;

d) dacă este urmaș al primatelor neumane crescute în captivitate, în cazul primatelor neumane.

(2) Fiecare câine, pisică și primat neuman trebuie să aibă un dosar individual, care însoțește animalul, atât timp cât este crescut în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Dosarul individual prevăzut la alin. (2) se întocmește la nașterea animalului sau cât mai curând posibil după aceasta și cuprinde orice informații relevante reproductive, veterinare și sociale cu privire la acel animal, precum și la proiectele în care a fost utilizat.

(4) Informațiile prevăzute în prezentul articol se păstrează minimum trei ani după moartea sau relocarea animalului și, la cerere, se pun la dispoziția autorității competente.

(5) În cazul relocării animalelor, dosarul individual prevăzut la alin. (2) însoțește animalul.

ARTICOLUL 31

Marcarea și identificarea câinilor, a pisicilor și a primatelor neumane

(1) Fiecare câine, pisică sau primat neuman trebuie identificat, cel târziu la momentul înțărării, cu o marcă individuală permanentă, în modul cel mai puțin dureros posibil.

(2) Atunci când un câine, o pisică sau un primat neuman este transferat de la un crescător, furnizor sau utilizator la altul înainte de a fi înțărcat și, din motive practice, nu poate fi marcat în prealabil, destinatarul ține, până la marcarea animalului, un registru în care se precizează în principal identitatea mamei animalului.

(3) Atunci când un câine, o pisică sau un primat neuman nemarcat, care este înțărcat, este primit de către un crescător, furnizor sau utilizator, acesta este marcat permanent cât mai curând posibil și în modul cel mai puțin dureros posibil.

(4) Crescătorul, furnizorul și utilizatorul trebuie să prezinte la cererea autorității competente, justificările necesare din care să rezulte motivele pentru care animalul nu este marcat.

ARTICOLUL 32

Îngrijirea și adăpostirea animalelor

(1) Toate animalele trebuie să beneficieze de adăpost, de mediu înconjurător, de hrană, apă și de îngrijire corespunzătoare pentru sănătatea și bunăstarea lor.

(2) Restricțiile privind măsura în care un animal poate să-și satisfacă nevoile fiziologice și etologice trebuie să fie limitate la strictul necesar.

(3) Condițiile fizice în care sunt crescute, ținute sau utilizate animalele trebuie verificate zilnic.

(4) Orice deficiență sau durere, suferință, stres sau leziune de durată constatate care pot fi evitate trebuie să fie eliminate în cel mai scurt timp posibil.

(5) Animalele trebuie transportate în condiții corespunzătoare.

(6) Standardele de îngrijire și adăpostire prevăzute în anexa nr. 3 se aplică începând cu 1 ianuarie 2017.

(7) Autoritatea competentă poate acorda derogări de la prevederile alin. (1) și (6) din rațiuni științifice, de bunăstare animală sau de sănătate animală.

(8) Procedura de acordare a derogărilor prevăzute la alin. (7) se stabilește prin ordin comun al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor al ministrului mediului și schimbărilor climatice și al ministrului sănătății.

ARTICOLUL 33

Inspecțiile efectuate de autoritatea competentă

(1) Inspecțiile se efectuează periodic la toți crescătorii, furnizorii și utilizatorii de animale, inclusiv la unitățile acestora, pentru a verifica respectarea măsurilor instituite în sarcina acestora prin prevederile prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Autoritatea competentă trebuie să adapteze frecvența inspecțiilor pe baza unei analize de risc pentru fiecare unitate, efectuată ținând seama de:

- a) numărul și speciile de animale adăpostite;
- b) istoricul crescătorului, furnizorului sau utilizatorului de în ceea ce privește respectarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență;
- c) numărul și tipurile de proiecte desfășurate de către utilizatorul respectiv;
- d) orice informații care ar putea indica nerespectarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Inspecțiile se efectuează anual la cel puțin o treime din utilizatorii de animale, în conformitate cu analiza de risc prevăzută la alin. (2); crescătorii, furnizorii și utilizatorii de primate neumane sunt inspecțiați cel puțin o dată pe an.

(4) Autoritatea competentă efectuează inspecții fără o notificare prealabilă, atunci când există motive întemeiate de îngrijorare, asupra infrastructurii și funcționării controalelor naționale, precum și asupra aplicării corecte a categoriilor de severitate.

(5) Evidențele inspecțiilor efectuate se păstrează cel puțin cinci ani.

ARTICOLUL 34

Controlul inspecțiilor de către Comisia Europeană

(1) Atunci când Comisia Europeană desfășoară controale asupra infrastructurii și modului de efectuare a inspecțiilor naționale de către autoritatea competentă, precum și asupra clasificării corecte a procedurilor din cadrul proiectelor în categoriile prevăzute la art. 14, autoritatea

competentă acordă toată asistența necesară experților Comisiei Europene în realizarea sarcinilor acestora.

(2) Autoritatea competentă ia toate măsurile necesare pentru ca rezultatele controalelor prevăzute la alin. (1) să fie luate în considerare.

ARTICOLUL 35

Autorizarea proiectelor

(1) Proiectele ce implică utilizarea animalelor în proceduri se desfășoară numai cu o autorizare prealabilă din partea autorității competente și în conformitate cu aceasta;

(2) Proiectele se desfășoară numai după ce au primit, în prealabil, o evaluare favorabilă din partea autorității competente, în conformitate cu prevederile art. 37.

ARTICOLUL 36

Cererea de autorizare a proiectului

(1) Utilizatorul animalelor sau persoana responsabilă de proiect trebuie să depună o cerere pentru autorizarea proiectului către autoritatea competentă.

(2) Cererea trebuie să includă cel puțin următoarele elemente :

- a) propunerea de proiect;
- b) un rezumat cu caracter non-tehnic al proiectului;
- c) informații privind elementele prevăzute în anexa nr. 6.

ARTICOLUL 37

Evaluarea proiectelor

(1) La evaluarea proiectelor se aplică un grad de detaliere corespunzător tipului de proiect și se verifică dacă proiectele îndeplinesc următoarele criterii:

- a) proiectul este justificat din punct de vedere științific sau educațional sau cerut potrivit legii;
- b) scopurile proiectului justifică utilizarea animalelor;
- c) proiectul este astfel conceput încât să permită efectuarea procedurilor într-o manieră cât mai umană posibil și cu respectarea mediului înconjurător.

(2) Evaluarea proiectelor ce implică utilizarea animalelor în proceduri constă în special în următoarele:

a) o evaluare a obiectivelor proiectului, a posibilelor beneficii științifice sau a valorii sale educative;

b) o evaluare a conformității proiectului cu cerințele privind înlocuirea, reducerea și îmbunătățirea utilizării animalelor în proceduri;

c) o evaluare a clasificării severității procedurilor și atribuirea clasificării corespunzătoare;

d) o analiză prejudiciu - beneficiu a proiectului, pentru a evalua dacă răul cauzat animalelor sub aspectul suferinței, durerii și stresului este justificat de rezultatul scontat, ținând seama de considerente etice, și dacă ar putea fi, în final, în beneficiul oamenilor, animalelor sau mediului înconjurător;

e) o evaluare a oricărei justificări prevăzute la art. 5 – 11, art. 13, art. 15 și art. 32;

f) specificarea circumstanțelor și a momentului în care proiectul ar trebui evaluat retrospectiv.

(3) La evaluarea proiectelor, autoritatea competentă care efectuează evaluarea proiectelor ia în considerare, în special, expertiza în următoarele domenii:

a) domeniile de activitate științifică pentru care se utilizează animalele, inclusiv înlocuirea, reducerea și îmbunătățirea utilizării animalelor în proceduri, în domeniile respective;

b) conceperea de proceduri, inclusiv statistici, acolo unde este necesar;

c) practica veterinară în știința animalelor de laborator sau, după caz, practica veterinară în știința faunei sălbatice;

d) creșterea și îngrijirea animalelor din specia care urmează să fie utilizată.

(4) Procesul de evaluare a proiectelor trebuie să fie transparent; sub rezerva protecției drepturilor de proprietate intelectuală și a informațiilor confidențiale, evaluarea proiectelor se efectuează într-o manieră imparțială.

ARTICOLUL 38

Evaluarea retrospectivă

(1) În cazurile în care se specifică acest lucru, în conformitate cu prevederile art. 37 alin. (2) lit. f), evaluarea retrospectivă este efectuată de autoritatea competentă, care, pe baza documentației necesare prezentate de utilizator, evaluează următoarele:

a) dacă au fost îndeplinite obiectivele proiectului;

b) răul cauzat animalelor, inclusiv numărul și speciile de animale utilizate, precum și severitatea procedurilor;

c) orice elemente care ar putea contribui la consolidarea aplicării cerinței privind înlocuirea, reducerea și îmbunătățirea utilizării animalelor în proceduri.

(2) Toate proiectele care utilizează primat neuman și proiectele care implică proceduri clasificate drept severe, inclusiv procedurile prevăzute la art. 14 alin. (2), sunt supuse unei evaluări retrospective.

(3) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (2) și prin derogare de la art. 37 alin. (2) lit. f), autoritatea competentă poate scuti de obligația evaluării retrospective proiectele care includ numai proceduri clasificate drept moderate sau fără recuperare.

ARTICOLUL 39

Acordarea autorizației de proiect

(1) Autorizarea proiectului ce implică utilizarea animalelor în proceduri de către autoritatea competentă se limitează la procedurile care au fost supuse:

- a) unei evaluări de proiect;
- b) gradelor de severitate alocate procedurilor respective.

(2) Autorizația de proiect trebuie să specifice următoarele:

- a) utilizatorul care desfășoară proiectul;
- b) persoanele responsabile cu punerea în aplicare a proiectului în ansamblu și cu respectarea condițiilor în care a fost autorizat proiectul;
- c) unitățile în care se va desfășura proiectul, atunci când este cazul;
- d) orice condiții specifice impuse ca urmare a evaluării proiectului, inclusiv dacă proiectul trebuie să fie evaluat retrospectiv și data la care trebuie să fie evaluat retrospectiv.

(3) Autorizația de proiect se acordă pentru o perioadă de maximum cinci ani.

(4) Autoritatea competentă poate autoriza proiecte multiple generice desfășurate de același utilizator, dacă aceste proiecte îndeplinesc prevederile prezentei ordonanțe de urgență sau dacă utilizează animale în scopuri de producție sau de diagnosticare cu metode testate.

ARTICOLUL 40

Termenul în care se acordă și se comunică autorizația de proiect

(1) Autorizația de proiect se acordă și se comunică de către autoritatea competentă solicitantului în cel mult 40 de zile lucrătoare de la primirea cererii complete și corecte, formulate conform art. 36 alin. (2); acest termen include și evaluarea proiectului.

(2) Atunci când proiectul este complex sau multidisciplinar, autoritatea competentă poate prelungi termenul prevăzut la alin. (1) o singură dată, cu un termen suplimentar care nu trebuie să depășească 15 zile lucrătoare; prelungirea termenului, precum și durata acestei prelungiri se motivează în mod corespunzător și se notifică solicitantului înainte de expirarea termenului prevăzut la alin. (1).

(3) Autoritatea competentă confirmă solicitantului primirea tuturor cererilor de autorizare în termen de 15 zile și indică termenul prevăzut la alin. (1) în care urmează să fie acordată autorizația de proiect.

(4) În cazul unei cereri incomplete sau incorecte, autoritatea competentă informează solicitantul în termen de 15 zile cu privire la necesitatea de a transmite documente suplimentare și cu privire la posibilele consecințe asupra termenului aplicabil.

ARTICOLUL 41

Rezumatele cu caracter non-tehnic ale proiectelor ce implică utilizarea animalelor în proceduri

(1) Sub rezerva protejării drepturilor de proprietate intelectuală și a informațiilor confidențiale, rezumatul cu caracter non-tehnic al proiectului prezintă:

a) informații privind obiectivele proiectului, inclusiv răul adus animalelor și beneficiile preconizate, numărul și tipurile de animale care urmează să fie utilizate;

b) o demonstrație a conformității proiectului cu cerințele privind înlocuirea, reducerea și îmbunătățirea utilizării animalelor în proceduri.

(2) Rezumatul cu caracter non-tehnic al proiectului este anonim și nu conține nume și adrese ale utilizatorilor și ale personalului acestora.

(3) Autoritatea competentă poate impune ca rezumatul cu caracter non-tehnic al proiectului să menționeze dacă acesta urmează să fie supus evaluării retrospective, precum și termenul limită pentru aceasta; în acest caz, autoritatea competentă se asigură, prin controale efectuate de către personalul de specialitate, că rezumatul cu caracter non – tehnic al proiectului este actualizat în funcție de rezultatele evaluării retrospective.

(4) Autoritatea competentă publică, pe web-site-ul instituției, rezumatele cu caracter non-tehnic ale proiectelor autorizate, precum și toate actualizările acestora.

ARTICOLUL 42

Reînnoirea și retragerea autorizației de proiect

(1) Orice modificare semnificativă a proiectului care ar determina un efect negativ asupra bunăstării animalului trebuie notificată autorității competente, în termen de 30 de zile și impune acordarea unei noi autorizații de proiect, sub rezerva unui rezultat favorabil al evaluării proiectului, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență.

(2) În cazul în care constată că proiectul nu se desfășoară conform autorizației de proiect, autoritatea competentă poate retrage această autorizație.

(3) În cazul retragerii autorizației de proiect, bunăstarea animalelor utilizate sau destinate utilizării în proiect nu trebuie să fie afectată.

ARTICOLUL 43

Documentația proiectelor

(1) Întreaga documentație relevantă, inclusiv autorizațiile de proiect și rezultatul evaluării proiectului, sunt păstrate timp de cel puțin trei ani de la data expirării autorizației proiectului și trebuie puse la dispoziția autorității competente, la cerere.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), documentația proiectelor care necesită evaluare retrospectivă se păstrează până la finalizarea evaluării retrospective.

CAPITOLUL V

Evitarea dublării procedurilor și metode alternative

ARTICOLUL 44

Evitarea dublării procedurilor

Se acceptă datele din alt stat membru al Uniunii Europene care sunt rezultate în urma unor proceduri recunoscute de către legislația Uniunii Europene, dacă nu este necesar să se efectueze alte proceduri privind datele respective din motive care țin de protecția sănătății și a siguranței publice sau a mediului înconjurător.

ARTICOLUL 45

Metodele alternative utilizării animalelor în proceduri

(1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor contribuie la dezvoltarea și validarea metodelor alternative care ar putea asigura cel puțin același nivel de informații cu cel obținut din procedurile efectuate pe animale, dar care nu presupune utilizarea de animale sau utilizează mai puține animale ori care implică proceduri mai puțin dureroase, și întreprinde orice alte acțiuni pe care le consideră necesare pentru a încuraja cercetarea în acest domeniu.

(2) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor asistă Comisia Europeană în identificarea și nominalizarea laboratoarelor adecvate specializate și calificate în vederea efectuării studiilor de validare a metodelor alternative prevăzute la alin. (1), realizate în cadrul Centrului Comun de Cercetare al Comisiei.

(3) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor asigură la nivel național promovarea de metode alternative utilizării animalelor în proceduri și diseminarea informațiilor referitoare la acestea.

(4) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor oferă consiliere cu privire la relevanța și adecvarea metodelor alternative propuse spre validare.

ARTICOLUL 46

Comitetul național pentru protecția animalelor utilizate în scopuri științifice sau educative

(1) În cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor se organizează și funcționează Comitetul național pentru protecția animalelor utilizate în scopuri științifice care oferă structurilor responsabile cu protecția animalelor din cadrul autorității competente consultanță privind aspecte legate de achiziția, creșterea, adăpostirea, îngrijirea și utilizarea animalelor în proceduri și participă la schimbul de informații privind cele mai bune practici în acest sens.

(2) Comitetul național prevăzut la alin. (1) este format din reprezentanți ai mediului academic din domeniul biomedical, ai Colegiului Medicilor Veterinari, ai altor asociații profesionale și ai organizațiilor de protecție a animalelor, cu experiență în domeniul reglementat de prezenta ordonanță de urgență.

(3) Componenta și regulamentul de organizare și funcționare ale comitetului național prevăzut la alin. (1) se aprobă prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(4) Comitetul național prevăzut la alin. (1) face schimb de informații cu comitetele naționale pentru protecția animalelor utilizate în scopuri științifice și educative din celelalte state membre ale Uniunii Europene privind funcționarea structurilor responsabile cu protecția animalelor, privind evaluările proiectelor ce implică utilizarea animalelor în proceduri, și pune în comun cele mai bune practici în cadrul Uniunii Europene.

ARTICOLUL 47

Raportarea

(1) Până la data de 10 noiembrie 2018 și ulterior, la fiecare cinci ani, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor transmite Comisiei Europene informațiile privind punerea în aplicare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și în mod special a art. 9 alin. (1), a art. 25, 27, 33, 37, 38, 41 și a art. 44.

(2) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor colectează și face publice, anual, pe site-ul website propriu, informații statistice privind utilizarea animalelor în proceduri, inclusiv informații privind severitatea procedurilor, precum și originea și speciile de primat neumane utilizate în proceduri; până la data de 10 noiembrie 2015 și ulterior, anual, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor transmite Comisiei Europene aceste informații statistice, pe suport de hârtie și în format electronic.

(3) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor prezintă anual Comisiei Europene informații detaliate cu privire la derogările acordate în temeiul art. 5 alin. (5) lit. a).

ARTICOLUL 48

Clauze de salvagardare

(1) În situația în care Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor are motive justificabile din punct de vedere științific pentru a considera că este esențială utilizarea primatelor neumane în scopurile prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. a) pct. 1 în ceea ce privește ființele umane, dar această utilizare nu este întreprinsă pentru evitarea, prevenirea, diagnosticarea și tratarea unor boli potențial mortale sau care pot induce o afecțiune invalidantă, aceasta poate stabili o măsură tranzitorie prin care să autorizeze o asemenea utilizare, cu condiția ca scopul să nu poată fi realizat prin utilizarea altor specii decât primatele neumane.

(2) În situația în care există motive întemeiate pentru a considera că este esențial să fie luate măsuri pentru conservarea speciilor sau pentru combaterea unei epidemii neașteptate a unei boli mortale ori care poate induce o afecțiune invalidantă care apare la om, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor poate stabili o măsură tranzitorie prin care să permită utilizarea maimuțelor mari în proceduri desfășurate în unul dintre scopurile prevăzute la art. 4 lit. b) pct. 1, la art. 4 lit. c) sau la art. 4 lit. e), cu condiția ca scopul procedurilor în cauză să nu poată fi atins prin utilizarea altor specii decât maimuțele mari sau prin folosirea de metode alternative; trimiterea la art. 4 lit. b) pct. 1 nu se interpretează ca făcând referire la animale și la plante.

(3) În situația în care, din motive excepționale și justificabile din punct de vedere științific, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor consideră că este necesar să permită utilizarea unei proceduri care cauzează durere, suferință sau stres severe, care tinde să fie de lungă durată și care nu se poate ameliora, astfel cum se prevede la art. 14 alin. (2), poate stabili o măsură tranzitorie prin care să autorizeze o asemenea procedură; Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor poate decide să nu permită utilizarea primatelor neumane în cadrul unor asemenea proceduri.

(4) În cazul în care Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor intenționează să stabilească o măsură tranzitorie în conformitate cu alin. (1), (2) sau (3), aceasta informează fără întârziere Comisia Europeană și celelalte state membre ale Uniunii Europene, prezentând motivele stabilirii măsurii tranzitorii și dovezile care probează situația de tipul celor descrise la alin. (1), (2) și (3) care stau la baza măsurii tranzitorii.

(5) Măsura tranzitorie prevăzută la alin. (1) - (3) este stabilită prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și poate fi aplicată pe perioada prevăzută prin decizie a Comisiei Europene sau poate înceta la solicitarea Comisiei Europene.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

ARTICOLUL 49

Sanțiuni

(1) Faptele care constituie contravenții la măsurile instituite de prezenta ordonanță de urgență, precum și sancțiunile aplicabile acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(2) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor notifică Comisiei Europene dispozițiile care stabilesc sancțiunile prevăzute la alin. (1), precum și orice modificare sau completare ulterioară a acestora.

ARTICOLUL 50

Transpunerea

(1) Prezenta ordonanță de urgență transpune Directiva 2010/63/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 276 din 20 octombrie 2010.

(2) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor informează Comisia Europeană cu privire la actele normative și la măsurile administrative necesare pentru implementarea prezentei ordonanțe de urgență.

ARTICOLUL 51

Dispoziții tranzitorii și renumerotare

(1) Pentru proiectele ce implică utilizarea animalelor în proceduri aprobate anterior datei intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și a căror durată nu depășește data de 1 ianuarie 2018 nu se aplică prevederile art. 35 – 43 din prezenta ordonanță de urgență.

(2) Proiectele ce implică utilizarea animalelor în proceduri aprobate anterior datei intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și a căror durată se extinde după 1 ianuarie 2018 primesc autorizare până la 1 ianuarie 2018.

(3) Anexele nr. 1 – 7 fac parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

(4) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă Ordonanța Guvernului nr. 37/2002 pentru protecția animalelor utilizate în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 2 februarie 2002, aprobată cu modificări prin Legea 471/2002, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

VICTOR VIOREL PONTA

**LISTA ANIMALELOR PREVĂZUTE LA ART. 9
DIN ORDONANȚA DE URGENȚĂ**

1. Șoarece (*Mus musculus*);
2. Șobolan (*Rattus norvegicus*);
3. Cobai (*Cavia porcellus*);
4. Hamster sirian (auriu) (*Mesocricetus auratus*);
5. Hamster chinezesc (*Cricetulus griseus*);
6. Gerbil mongol (*Meriones unguiculatus*);
7. Iepure (*Oryctolagus cuniculus*);
8. Câine (*Canis familiaris*);
9. Pisică (*Felis catus*);
10. Toate speciile de primate neumane;
11. Broască [*Xenopus (laevis, tropicalis)*, *Rana (temporaria, pipiens)*];
12. Peștele zebură (*Danio rerio*).

**LISTA PRIMATELOR NEUMANE ȘI CU DATA DE LA CARE POT FI UTILIZATE
POTRIVIT ART. 9 ALIN. (2) DIN ORDONANȚA DE URGENȚĂ**

Specii	Data de la care pot fi utilizate în proceduri
Maimuțe cynomolgus (<i>Macaca fascicularis</i>)	Data la care se împlinesc 5 ani de la publicarea studiului de fezabilitate* realizat de Comisia Europeană, cu condiția ca studiul să nu recomande o perioadă prelungită
Maimuțe rhesus (<i>Macaca mulatta</i>)	
Alte specii de primate neumane	

* În conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) al patrulea paragraf din Directiva 2010/63/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice, Comisia Europeană, în consultare cu statele membre ale Uniunii Europene și cu părțile interesate, realizează un studiu de fezabilitate, care include o evaluare a bunăstării și a sănătății animale, cu privire la cerința prevăzută la art. 9 alin. (2). Studiul respectiv se publică până la 10 noiembrie 2017. Studiul este însoțit, după caz, de propuneri de modificare a anexei nr. 2.

CERINȚE PRIVIND UNITĂȚILE, ÎNGRIJIREA ȘI ADĂPOSTIREA ANIMALELOR

Secțiunea A: Secțiune generală

1. Instalații

1.1. Funcții și proiectare generală

a) Toate instalațiile trebuie construite astfel încât să asigure un mediu corespunzător pentru speciile adăpostite ținând seama de nevoile lor fiziologice și etologice. De asemenea, instalațiile trebuie să fie proiectate și administrate astfel încât să împiedice accesul persoanelor neautorizate și pătrunderea sau evadarea animalelor.

b) Unitățile trebuie să aibă un program activ de întreținere pentru a se evita și remedia orice deficiență a clădirilor sau echipamentelor.

1.2. Spații de adăpostire

a) Unitățile trebuie să dispună de un program regulat și eficient de curățare a încăperilor și să mențină standarde satisfăcătoare de igienă.

b) Pereții și podelele trebuie acoperite cu materiale rezistente la uzura cauzată de animale și de procesul de curățare. Materialul nu trebuie să dăuneze sănătății animalelor și nu trebuie să provoace rănirea acestora. Fiecare echipament sau accesoriu trebuie să aibă o protecție suplimentară, astfel încât să nu fie deteriorat de animale sau să rănească animalele.

c) Speciile incompatibile, de exemplu prădător și pradă, sau animalele care necesită condiții de mediu diferite nu trebuie adăpostite în același spațiu, iar în cazul combinației prădător și pradă, animalele nu trebuie adăpostite în aceleași limite vizuale, olfactive sau auditive.

1.3. Spații pentru proceduri generale și specifice

a) Unitățile trebuie să aibă, după caz, instalații de laborator pentru efectuarea unor diagnosticări simple, examinări post-mortem și/sau prelevarea de probe care urmează să facă obiectul unor examene de laborator mai aprofundate în altă parte. Trebuie să existe spații pentru proceduri generale și specifice, pentru situațiile în care nu este de dorit ca procedurile și observațiile să se desfășoare în spațiile de adăpostire.

b) Pentru izolarea animalelor nou-sosite trebuie puse la dispoziție spații speciale până la stabilirea stării lor de sănătate și până când riscul potențial de sănătate pentru celelalte animale este evaluat și redus la minimum.

c) Trebuie să se asigure spații separate pentru adăpostirea animalelor bolnave sau rănite.

1.4. Spații de serviciu

- a) Spațiile de depozitare sunt proiectate, utilizate și întreținute astfel încât să păstreze calitatea hranei și a așternutului. Pe cât posibil, aceste spații nu trebuie să conțină paraziți sau insecte. Materialele care pot fi contaminate sau care prezintă pericol pentru animale sau personal trebuie depozitate separat.
- b) Spațiile de curățare și de spălare trebuie să fie suficient de încăpătoare pentru instalațiile necesare decontaminării și curățării echipamentelor folosite. Procesul de curățare este astfel realizat încât să separe fluxul materialului curat de cel al materialului murdar, pentru a preveni contaminarea echipamentului proaspăt curățat.
- c) Unitățile asigură depozitarea în condiții de igienă și eliminarea în siguranță a cadavrelor și deșeurilor animale.
- d) Acolo unde este necesară efectuarea de proceduri chirurgicale în condiții aseptice ar trebui să existe una sau mai multe săli echipate corespunzător și spații destinate recuperării postoperatorii.

2. Mediul și controlul acestuia

2.1. Ventilarea și temperatura

- a) Izolarea, încălzirea și ventilarea spațiului de adăpostire garantează faptul că circulația aerului, nivelul de praf și concentrația de gaze sunt menținute în limite care nu sunt dăunătoare pentru animalele adăpostite.
- b) Temperatura și umiditatea relativă din spațiile de adăpostire trebuie să fie adaptate speciilor și grupelor de vârstă adăpostite. Temperatura trebuie măsurată și înregistrată zilnic.
- c) Animalele nu trebuie izolate în spații exterioare în condiții climatice care le pot dăuna.

2.2. Iluminatul

- a) În cazul în care lumina naturală nu furnizează un ciclu corespunzător de lumină-întuneric, se asigură o iluminare controlată pentru satisfacerea necesităților biologice ale animalelor și pentru asigurarea unui mediu satisfăcător de lucru.
- b) Iluminatul trebuie să satisfacă nevoile pentru creșterea și controlul animalelor.
- c) Este obligatoriu să se asigure perioade regulate de lumină și o intensitate a luminii adaptate speciilor.
- d) Atunci când sunt adăpostite animale albinoase, trebuie să se țină cont de sensibilitatea la lumină a acestora.

2.3. Zgomotul

- a) Nivelurile de zgomot, inclusiv ultrasunetele, nu trebuie să afecteze în mod negativ bunăstarea animalelor.

- b) Unitățile trebuie să aibă sisteme de alarmă care să emită sunete aflate în afara spectrului de percepție sonoră a animalelor, în cazul în care acest lucru nu împiedică percepția sunetelor respective de către oameni.
- c) Spațiile de adăpostire trebuie să dispună, după caz, de izolare fonică și de materiale care absorb zgomotul.

2.4. Sistemele de alarmă

- a) Unitățile care depind de echipamente electrice sau mecanice pentru controlul și protecția mediului trebuie să dispună de un sistem de rezervă care să asigure funcționarea serviciilor esențiale, a sistemelor de iluminare de urgență și a sistemelor de alarmă.
- b) Sistemele de încălzire și de ventilație trebuie echipate cu dispozitive de supraveghere și cu alarme.
- c) Este obligatoriu să se afișeze vizibil instrucțiuni clare privind procedurile în caz de urgență.

3. Îngrijirea animalelor

3.1. Sănătatea

- a) În unități trebuie pusă în aplicare o strategie care să asigure menținerea unei stări de sănătate corespunzătoare care garantează bunăstarea animalelor și respectă cerințele științifice. Această strategie trebuie să cuprindă supravegherea periodică a animalelor, un program de supraveghere microbiologică și planuri de acțiune pentru probleme de sănătate și trebuie să definească parametri și proceduri de control sanitar în cazul introducerii de animale noi.
- b) Animalele fac obiectul unui control efectuat cel puțin zilnic de o persoană competentă. Aceste verificări asigură că toate animalele bolnave sau rănite sunt identificate și că sunt luate măsurile corespunzătoare.

3.2. Animalele capturate din sălbăticie

- a) Containere de transport și mijloace de transport adaptate speciilor respective trebuie să fie disponibile la locurile de capturare, în cazul în care animalele trebuie deplasate pentru examinare sau tratament.
- b) Trebuie acordată o atenție deosebită și trebuie luate măsuri corespunzătoare pentru aclimatizarea, carantina, adăpostirea, creșterea, îngrijirea animalelor capturate din sălbăticie și, după caz, trebuie prevăzute dispoziții pentru eliberarea acestora la încheierea procedurilor.

3.3. Adăpostirea și îmbogățirea mediului de viață

a) Adăpostirea

Animalele, cu excepția acelor care sunt în mod natural solitare, trebuie adăpostite în grupuri stabile de indivizi compatibili. În cazurile în care este permisă adăpostirea individuală în

conformitate cu articolul 33 alineatul (3), durata trebuie limitată la perioada minimă necesară și trebuie să se mențină contactul vizual, auditiv, olfactiv și/sau tactil cu celelalte animale. Introducerea sau reintroducerea animalelor în grupuri stabile trebuie să fie supravegheată cu atenție, astfel încât să se evite problemele de incompatibilitate și perturbarea relațiilor sociale.

b) Îmbogățirea mediului de viață

Toate animalele trebuie să dispună de un spațiu cu o complexitate suficientă, de natură să permită manifestarea unei game largi de comportamente normale. Animalele trebuie să beneficieze de un anumit grad de control asupra mediului lor și de o anumită libertate de alegere, pentru a reduce astfel comportamentul indus de stres. Unitățile trebuie să dispună de tehnici de îmbogățire a mediului de viață care largesc gama de activități disponibile pentru animale și intensifică activitățile de adaptare ale acestora, inclusiv exercițiul fizic, căutarea hranei, activitățile de manipulare și cognitive corespunzătoare speciilor. Îmbogățirea mediului de viață în incintele pentru animale trebuie să se adapteze nevoilor speciei, precum și nevoilor individuale ale animalelor respective. Strategiile de îmbogățire a mediului de viață în unități trebuie revizuite și actualizate periodic.

c) Incintele pentru animale

Incintele pentru animale nu trebuie să fie făcute din materiale de natură să dăuneze sănătății animalelor. Proiectarea și construcția lor trebuie efectuate astfel încât să nu rănească animalele. Exceptând cazul în care sunt de unică folosință, incintele trebuie să fie construite din materiale care rezistă la tehnicile de curățare și decontaminare. Proiectarea podelelor din incintele pentru animale trebuie să se adapteze speciilor și vârstei animalelor și acestea trebuie să fie concepute astfel încât să faciliteze îndepărtarea dejecțiilor.

3.4. Hrănirea

a) Forma, conținutul și prezentarea dietei trebuie să respecte necesitățile nutriționale și comportamentale ale animalului.

b) Hrana animalelor trebuie să fie gustoasă și necontaminată. La selectarea materiilor prime, respectiv la producerea și prezentarea hranei, unitățile trebuie să ia măsuri în vederea reducerii la minimum a contaminării chimice, fizice și microbiologice.

c) Ambalarea, transportul și depozitarea trebuie realizate astfel încât să se evite contaminarea, deteriorarea sau distrugerea. Toate magaziile pentru hrană, recipientele și celelalte ustensile folosite pentru hrănirea animalelor trebuie să fie curățate periodic și, în cazul în care este necesar, sterilizate.

d) Toate animalele trebuie să aibă acces la hrană și să dispună de suficient spațiu pentru a se limita competiția cu alte animale.

3.5. Adăparea

a) Animalele trebuie să beneficieze în permanență de apă potabilă necontaminată.

b) Atunci când se folosesc sisteme automate de adăpare, acestea trebuie verificate periodic, trebuie întreținute și curățate periodic pentru a se evita accidentele. În cazul în care sunt utilizate cuști cu fund solid, o atenție deosebită trebuie acordată limitării riscului de inundare.

c) Trebuie prevăzută adaptarea alimentării cu apă a acvariilor și bazinelor la nevoile și limitele de toleranță ale speciilor individuale de pești, amfibieni și reptile.

3.6. Zonele de odihnă și de dormit

a) Animalele trebuie să dispună în permanență de materiale pentru așternut sau de structuri de dormit adaptate speciilor, inclusiv materiale pentru cuiburi sau structuri pentru animalele de reproducere.

b) În interiorul incintelor pentru animale, în conformitate cu nevoile speciilor, trebuie să se asigure o zonă de odihnă solidă și confortabilă pentru toate animalele. Toate zonele de dormit trebuie menținute curate și uscate.

3.7. Manipularea

Unitățile trebuie să stabilească programe de acomodare și de instruire adecvate animalelor, procedurilor și duratei proiectului.

Secțiunea B: Specii – secțiune specifică

1. Șoareci, șobolani, gerbili, hamsteri și cobai

În acest tabel și în toate tabelele următoare referitoare la șoareci, șobolani, gerbili, hamsteri și cobai, „înălțimea incintei” înseamnă distanța verticală dintre podeaua incintei și acoperișul incintei și această înălțime se aplică la peste 50 % din suprafața minimă a podelei incintei înainte de adăugarea dispozitivelor de îmbogățire a mediului de viață.

La elaborarea procedurilor, trebuie să se țină seama de creșterea potențială a animalelor, astfel încât să se asigure un spațiu adecvat (după cum este detaliat în tabelele 1.1-1.5) pe toată durata studiului.

Tabelul 1.1

Șoareci

	Greutate corporală (g)	Suprafața minimă a incintei (cm ²)	Suprafața podelei per animal (cm ²)	Înălțimea minimă a incintei (cm)	Data la care se face referire în art. 33 alin. (2)
--	------------------------	--	---	----------------------------------	--

Cazare normală și în timpul procedurilor	până la 20 inclusiv	330	60	12	1 ianuarie 2017
	peste 20 și până la 25 inclusiv	330	70	12	
	peste 25 și până la 30 inclusiv	330	80	12	
	peste 30	330	100	12	
Reproducție		330 Pentru o pereche monogamă (înrudite sau nu) sau un trio (înrudite). Pentru fiecare femelă suplimentară cu puii săi trebuie să se adauge 180 cm ²		12	
Cazare normală la crescători (*) Dimensiunea incintei 950 cm ²	sub 20	950	40	12	
Dimensiunea incintei 1 500 cm ²	sub 20	1 500	30	12	
(*) Șoarecii întărcați pot fi ținuți în condițiile acestor densități mai mari ale					

stocului, pentru o scurtă perioadă după înțarcare până la expediere, cu condiția ca animalele să fie adăpostite în spații mai mari care beneficiază de o îmbogățire adecvată a mediului de viață și ca aceste condiții de adăpostire să nu cauzeze nicio deficiență de bunăstare, precum un nivel crescut de agresivitate, morbiditate sau mortalitate, stereotipii și alte deficiențe comportamentale, pierderea în greutate sau alte reacții de stres fiziologic sau comportamental.

Tabelul 1.2
Șobolani

	Greutate corporală (g)	Suprafața minimă a incintei (cm ²)	Suprafața podelei per animal (cm ²)	Înălțimea minimă a incintei (cm)	Data la care se face referire în art. 33 alin. (2)
Cazare normală și în timpul procedurilor(*)	până la 200 inclusiv	800	200	18	1 ianuarie 2017
	peste 200 și până la 300 inclusiv	800	250	18	
	peste 300 și până la 400 inclusiv	800	350	18	
	peste 400 și până la 600 inclusiv	800	450	18	
	peste 600	1 500	600	18	
Reproducție		800 Mama și puii săi. Pentru fiecare animal		18	

		adult suplimentar permanent, se adaugă 400 cm ²			
Cazare normală la crescători (**) Dimensiunea incintei 1 500 cm ²	până la 50 inclusiv	1 500	100	18	
	peste 50 și până la 100 inclusiv	1500	125	18	
	peste 100 și până la 150 inclusiv	1500	150	18	
	peste 150 și până la 200 inclusiv	1500	175	18	
Cazare normală la crescători (**) Dimensiunea incintei 2 500 cm ²	până la 100 inclusiv	2 500	100	18	
	peste 100 și până la 150 inclusiv	2 500	125	18	
	peste 150 și până la 200 inclusiv	2 500	150	18	
(*) În cazul studiilor pe termen lung, în situația în care dimensiunile spațiilor individuale de care dispun animalele scad sub valorile indicate mai sus spre finalul unor asemenea studii, trebuie să se acorde prioritate menținerii unor structuri sociale stabile.					
(**) Șobolani înțărcați pot fi ținuți în condițiile acestor densități mai mari ale stocului, pentru o					

scurtă perioadă după înțarcare până la expediere, cu condiția ca animalele să fie adăpostite în spații mai mari care beneficiază de o îmbogățire adecvată a mediului de viață și ca aceste condiții de adăpostire să nu cauzeze nicio deficiență de bunăstare, precum un nivel crescut de agresivitate, morbiditate sau mortalitate, stereotipii și alte deficiențe comportamentale, pierderea în greutate sau alte reacții de stres fiziologic sau comportamental.

Tabelul 1.3

Gerbili

	Greutate corporală (g)	Suprafața minimă a incintei (cm ²)	Suprafața podelei per animal (cm ²)	Înălțimea minimă a incintei (cm)	Data la care se face referire în art. 33 alin. (2)
Cazare normală și în timpul procedurilor	până la 40 inclusiv	1 200	150	18	1 ianuarie 2017
	peste 40	1 200	250	18	
Reproducție		1 200 Pereche monogamă sau trio cu pui		18	

Tabelul 1.4

Hamsteri

	Greutate corporală (g)	Suprafața minimă a incintei (cm ²)	Suprafața podelei per animal (cm ²)	Înălțimea minimă a incintei (cm)	Data la care se face referire în art. 33 alin. (2)
Cazare normală și în timpul	până la 60 inclusiv	800	150	14	1 ianuarie 2017

procedurilor	peste 60 și până la 100 inclusiv	800	200	14	
	peste 100	800	250	14	
Reproducție		800 Mamă sau pereche monogamă cu pui		14	
Cazare normală la crescători (*)	Sub 60	1 500	100	14	

(*) Hamsterii înțărcați pot fi ținuți în condițiile acestor densități mai mari ale stocului, pentru o scurtă perioadă după înțarcare până la expediere, cu condiția ca animalele să fie adăpostite în spații mai mari care beneficiază de o îmbogățire adecvată a mediului de viață și ca aceste condiții de adăpostire să nu cauzeze nicio deficiență de bunăstare, precum un nivel crescut de agresivitate, morbiditate sau mortalitate, stereotipii și alte deficiențe comportamentale, pierderea în greutate sau alte reacții de stres fiziologic sau comportamental.

Tabelul 1.5

Cobai

	Greutate corporală (g)	Suprafața minimă a incintei (cm ²)	Suprafața podelei per animal (cm ²)	Înălțimea minimă a incintei (cm)	Data la care se face referire în art. 33 alin. (2)
Cazare normală și în timpul procedurilor	până la 200 inclusiv	1 800	200	23	1 ianuarie 2017
	peste 200 și până la 300 inclusiv	1 800	350	23	

	peste 300 și până la 450 inclusiv	1 800	500	23	
	peste 450 și până la 700 inclusiv	2 500	700	23	
	peste 700	2500	900	23	
Reproducție		2 500 Pereche cu pui. Pentru fiecare femelă de reproducție suplimentară, se adaugă 1 000 cm ²		23	
Cazare normală la crescători (*)	Sub 60	1 500	100	14	

2. Iepuri

În timpul cercetării agricole, atunci când scopul cercetării necesită ca animalele să fie adăpostite în condiții similare condițiilor de adăpostire a animalelor de fermă, adăpostirea animalelor trebuie să respecte cel puțin standardele prevăzute de Norma sanitară veterinară privind protecția animalelor de fermă, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 75/2005.

În cadrul incintei trebuie să existe o suprafață mai înaltă. Această suprafață trebuie să le permită animalelor să se întindă, să se așeze și să se deplaseze cu ușurință dedesubt și nu trebuie să acopere mai mult de 40 % din suprafața podelei. În cazul în care, din rațiuni științifice sau veterinare, nu se

poate folosi o zonă înălțată, incinta trebuie să fie cu 33 % mai mare pentru un iepure singur și cu 60 % mai mare pentru doi iepuri.

În cazul în care se asigură o suprafață mai înaltă pentru iepurii cu vârsta mai mică de 10 săptămâni, dimensiunea suprafeței mai înalte trebuie să fie de cel puțin 55 × 25 cm, iar înălțimea față de suprafața podelei trebuie să fie astfel încât animalele să poată utiliza toată suprafața acesteia.

Tabelul 2.1

Iepuri cu vârsta de peste 10 săptămâni

Tabelul 2.1 este valabil atât pentru cuști, cât și pentru țarcuri. Suprafața suplimentară a podelei este de minimum 3 000 cm² pentru fiecare iepure pentru al treilea, al patrulea, al cincilea și al șaselea iepure, și trebuie adăugați minimum 2 500 cm² pentru fiecare iepure suplimentar în cazul în care există mai mult de șase iepuri.

Greutatea finală a corpului (kg)	Suprafața minimă a podelei pentru unul sau două animale armonioase din punct de vedere social (cm ²)	Înălțimea minimă (cm)	Data menționată la art. 33 alin. (2)
sub 3	3 500	45	1 ianuarie 2017
între 3 și 5 inclusiv	4 200	45	
peste 5	5 400	60	

Tabelul 2.2

Femelă cu pui

Greutatea femelei (kg)	Suprafața minimă a incintei (cm ²)	Supliment pentru cuiburi de fătare (cm ²)	Înălțimea minimă (cm)	Data prevăzută la art. 33 alin. (2)
sub 3	3 500	1 000	45	1 ianuarie 2017
între 3 și 5 inclusiv	4 200	1 200	45	

peste 5	5 400	1 400	60	
---------	-------	-------	----	--

Tabelul 2.3
Iepuri cu vârsta mai mică de 10 săptămâni

Tabelul 2.3 este valabil atât pentru cuști, cât și pentru țarcuri.

Vârsta	Suprafața minimă a incintei (cm ²)	Suprafața minimă a podelei per animal (cm ²)	Înălțimea minimă (cm)	Data prevăzută la art. 33 alin. (2)
De la înțarcare până la 7 săptămâni	4 000	800	40	1 ianuarie 2017
Între 7 și 10 săptămâni	4 000	1 200	40	

Tabelul 2.4

Iepuri: Dimensiuni optime pentru suprafețele mai înalte din incintele cu dimensiunile indicate în tabelul 2.1

Vârsta în săptămâni	Greutatea finală a corpului (kg)	Dimensiunea optimă (cm × cm)	Înălțimea optimă de la podeaua incintei (cm)	Data prevăzută la art. 33 alin. (2)
Peste 10	Sub 3	55 x 25	25	1 ianuarie 2017
	Între 3 și 5 inclusiv	55 x 30	25	
	Peste 5	60 x 35	30	

3. Pisici

Pisicile nu trebuie adăpostite individual pentru mai mult de douăzeci și patru de ore consecutive. Pisicile care sunt în mod repetat agresive față de alte pisici trebuie adăpostite individual numai dacă nu li se găsește un partener compatibil. Stresul social la toți indivizii adăpostiți în pereche sau în grup trebuie supravegheat cel puțin săptămânal. Femelele cu pui în vârstă de până la patru săptămâni sau femelele aflate în ultimele două săptămâni de gestație pot fi adăpostite individual.

Tabelul 3

Pisici

Spațiul minim în care poate fi ținută o femelă cu puii săi este spațiul pentru o pisică singură, care trebuie mărit în mod treptat, astfel încât, la vârsta de patru luni, puii să fi fost relocați conform standardelor de spațiu pentru adulți.

Zonele pentru hrănire și litierile nu trebuie să fie situate la mai puțin de 0,5 m distanță și nu trebuie să fie schimbate între ele.

	Podea (*) (m ²)	Rafturi (m ²)	Înălțime (m)	Data prevăzută la art. 33 alin.(2)
Suprafața minimă pentru un animal adult	1,5	0,5	2	
Pentru fiecare animal suplimentar, se adaugă	0,75	0,25	-	

(*) Suprafața podelei fără rafturi.

4. Câini

Câinilor trebuie să li se asigure, acolo unde este posibil, îngrădituri exterioare. Câinii nu trebuie adăpostiți individual pentru mai mult de patru de ore consecutive.

Incintele interioare trebuie să reprezinte cel puțin 50 % din spațiul minim disponibil pentru câini, astfel cum este detaliat în tabelul 4.1 prezentat în continuare.

Standardele de spațiu detaliate în continuare se bazează pe valorile necesare pentru câinii de rasă Beagle, dar rasele de talie mare, precum Saint Bernard sau ogarul irlandez, trebuie să dispună de spații cu dimensiuni mult mai mari decât cele detaliate în tabelul 4.1. Pentru alte rase decât Beagle de laborator, standardele de spațiu trebuie convenite prin consultarea cu personalul veterinar.

Tabelul 4.1

Câini

Câinii adăpostiți în pereche sau în grup pot fi restricționați fiecare la jumătate din spațiul total disponibil (2 m^2 pentru un câine sub 20 kg , 4 m^2 pentru un câine peste 20 kg) atunci când fac obiectul unor proceduri în sensul prezentei directive, în cazul în care această izolare este esențială în scopuri științifice. Perioada în care un câine este ținut într-un astfel de spațiu limitat nu trebuie să depășească patru ore consecutive.

O femelă care alăptează și puii săi trebuie să beneficieze de aceleași standarde de spațiu ca o femelă singură cu o greutate echivalentă. Boxele de fătare trebuie proiectate astfel încât femela să se poată deplasa într-o boxă suplimentară sau o zonă înălțată, departe de pui.

Greutate (kg)	Suprafața minimă a incintei (m^2)	Suprafața minimă a podelei pentru unul sau două animale (m^2)	Pentru fiecare animal suplimentar, se adaugă un minim de (m^2)	Înălțimea minimă (m)	Data prevăzută la art. 33 alin.(2)
Până la 20 inclusiv	4	4	2	2	1 ianuarie 2017
Peste 20	8	8	4	2	

Tabelul 4.2

Câini – rezerva după înțârcare

Greutatea câinelui (kg)	Suprafața minimă a incintei (m^2)	Suprafața minimă a podelei/ animal (m^2)	Înălțimea minimă (m)	Data prevăzută la art. 33 alin.(2)
Până la 5 inclusiv	4	0,5	2	1 ianuarie 2017
Peste 5 și până la 10 inclusiv	4	1,0	2	
Peste 10 și până la 15 inclusiv	4	1,5	2	
Peste 15 și până la 20	4	2	2	

inclusiv				
Peste 20	8	4	2	

Tabelul 5

Dihori

	Suprafața minimă a incintei (cm ²)	Suprafața minimă a podelei per animal (cm ²)	Înălțimea minimă (cm)	Data prevăzută la art. 33 alin.(2)
Animale până la 600 g inclusiv peste 20	4 500	1 500	50	1 ianuarie 2017
Animale peste 600 g	4 500	3 000	50	
Masculi adulți	6 000	6 000	50	
Femelă și puii săi	5 400	5 400	50	

6. Primate neumane

Primatele neumane tinere nu trebuie separate de mamele lor până la o vârstă cuprinsă între 6 și 12 luni, în funcție de specie.

Mediul trebuie să ofere primatelor neumane posibilitatea de a desfășura un program complex de activități zilnice. Incinta trebuie să permită primatelor neumane să adopte un repertoriu comportamental cât mai vast posibil, să le ofere un sentiment de siguranță și un mediu suficient de complex pentru a le permite animalelor să alerge, să se deplaseze, să se cațere și să sară.

Tabelul 6.1

Marmoseți și tamarini

	Suprafața minimă a incintelor pentru 1 (*) sau 2 animale, plus puii lor cu vârsta mai	Volumul minim pentru fiecare animal suplimentar cu vârsta peste 5 luni (m ³)	Înălțimea minimă a incintei (m) (**)	Data prevăzută la art. 33 alin.(2)

	mică de 5 luni (m ²)			
Marmoseți	0,5	0,2	1,5	1 ianuarie 2017
Maimuțe tamarin	1,5	0,2	1,5	
(*) Animalele trebuie adăpostite individual numai în situații excepționale.				
(**) Punctul cel mai înalt al incintei trebuie să fie la cel puțin 1,8 m față de podea.				

Pentru marmoseți și tamarini, separarea de mamă nu trebuie să se facă înaintea vârstei de 8 luni.

Tabelul 6.2
Maimuțele veverițe

Suprafața minimă a podelei pentru 1 (*) sau 2 animale (m ²)	Volumul minim pentru fiecare animal suplimentar cu vârsta peste 6 luni (m ³)	Înălțimea minimă a incintei (m)	Data prevăzută la art. 33 alin.(2)
2,0	0,5	1,8	1 ianuarie 2017
(*) Animalele trebuie adăpostite individual numai în situații excepționale.			

Pentru maimuțele veverițe, separarea de mamă nu trebuie să se facă înaintea vârstei de 6 luni.

Tabelul 6.3
Macaci și maimuțe verzi africane (*)

	Suprafața minimă a incintei (m ²)	Volumul minim al incintei (m ³)	Volumul minim per animal (m ³)	Înălțimea minimă a incintei (m)	Data prevăzută la art. 33 alin.(2)
Animale cu vârsta până în 3 ani inclusiv (**)	2,0	3,6	1,0	1,8	1 ianuarie 2017

Animale cu vârsta peste 3 ani (***)	2,0	3,6	1,8	1,8	
Animale crescute în scopul reproducerii (****)			3,5	2,0	

(*) Animalele trebuie adăpostite individual numai în situații excepționale.

(**) O incintă cu dimensiuni minime poate fi folosită pentru maximum trei animale.

(***) O incintă cu dimensiuni minime poate fi folosită pentru maximum două animale.

(****) În coloniile de reproducere, nu este necesar niciun spațiu/volum suplimentar pentru animalele tinere cu vârsta de până la 2 ani, adăpostite împreună cu mama lor.

Pentru macaci și maimuțele verzi, separarea de mamă nu trebuie să se facă înaintea vârstei de 8 luni.

Tabelul 6.4

Babuini (*)

	Suprafața minimă a incintei (m ²)	Volumul minim al incintei (m ³)	Volumul minim per animal (m ³)	Înălțimea minimă a incintei (m)	Data prevăzută la art. 33 alin.(2)
Animale cu vârsta până în 4 ani inclusiv (**)	4,0	7,2	3,0	1,8	1 ianuarie 2017
Animale cu vârsta peste 4 ani (***)	7,0	12,6	6,0	1,8	
Animale crescute în scopul			12,0	2,0	

reproducerii (****)					
(*) Animalele trebuie adăpostite individual numai în situații excepționale. (**) O incintă cu dimensiuni minime poate fi folosită pentru maximum două animale. (***) În coloniile de reproducere, nu este necesar niciun spațiu/volum suplimentar pentru animalele tinere cu vârsta de până la 2 ani, adăpostite împreună cu mama lor.					

Pentru babuini, separarea de mamă nu trebuie să se facă înaintea vârstei de 8 luni.

7. Animale de fermă

În timpul cercetării agricole, atunci când scopul cercetării necesită ca animalele să fie adăpostite în condiții similare condițiilor de adăpostire a animalelor de fermă, adăpostirea animalelor ar trebui să respecte cel puțin standardele prevăzute de Norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranta Alimentelor nr. 75/2005, de Norma sanitară veterinară ce stabilește standarde minime pentru protecția viteilor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranta Alimentelor nr. 72/2005 și de Norma sanitară veterinară care stabilește standarde minime pentru protecția porcinelor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranta Alimentelor nr. 202/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Tabelul 7.1

Bovine

Greutate corporală (kg)	Suprafața minimă a incintei (m ²)	Suprafața minimă a podelei/animal (m ² /animal)	Dimensiunea recipientului pentru hrănirea ad libitum a bovinelor fără coarne (m/animal)	Dimensiunea recipientului pentru rația de hrană a bovinelor fără coarne (m/animal)	Data prevăzută la art. 33 alin.(2)
până la 100 inclusiv	2,50	2,30	0,10	0,30	1 ianuarie 2017

peste 100 și până la 200 inclusiv	4,25	3,40	0,15	0,50	
peste 200 și până la 400 inclusiv	6,00	4,80	0,18	0,60	
peste 400 și până la 600 inclusiv	9,00	7,50	0,21	0,70	
peste 600 și până la 800 inclusiv	11,00	8,75	0,24	0,80	
peste 800	16,00	10,00	0,30	1,00	

Tabelul 7.2
Ovine și caprine

Greutate corporală (kg)	Suprafața minimă a incintei (m ²)	Suprafața minimă a podelei/animal (m ² /animal)	Înălțimea minimă a boxelor (m)	Dimensiunea recipientului pentru hrănirea ad libitum (m/animal)	Dimensiunea recipientului pentru rația de hrană (m/animal)	Data prevăzută la art. 33 alin.(2)
sub 20	1,0	0,7	1,0	0,10	0,25	1 ianuarie 2017
peste 20 și până la 35 inclusiv	1,5	1,0	1,2	0,10	0,30	
peste 35 și până la 60	2,0	1,5	1,2	0,12	0,40	

inclusiv					
peste 60	3,0	1,8	1,5	0,12	0,50

Tabelul 7.3
Porcine și porcușori de laborator

Greutate (kg)	Suprafața minimă a incintei (*) (m ²)	Suprafața minimă a podelei per animal (m ² /animal)	Suprafața minimă de odihnă per animal (în condiții neutre din punct de vedere termic) (m ² /animal)	Data prevăzută la art. 33 alin.(2)
până la 5 inclusiv	2,0	0,20	0,10	
peste 5 și până la 10 inclusiv	2,0	0,25	0,11	
peste 10 și până la 20 inclusiv	2,0	0,35	0,18	
peste 20 și până la 30 inclusiv	2,0	0,50	0,24	
peste 30 și până la 50 inclusiv	2,0	0,70	0,33	
peste 50 și până la 70 inclusiv	3,0	0,80	0,41	
peste 70 și până la 100 inclusiv	3,0	1,00	0,53	

peste 100 și până la 150 inclusiv	4,0	1,35	0,70	
peste 150	5,0	2,50	0,95	
Masculi adulți (exemplare obișnuite)	7,5		1,30	

(*) Porcinele pot fi izolate în incinte mai mici pe perioade scurte, de exemplu prin compartimentarea incintei principale folosind pereți despărțitori, atunci când această măsură este justificată din motive veterinare sau experimentale, de exemplu dacă este necesar consumul de hrană individuală.

Tabelul 7.4

Cabaline

Latura cea mai joasă este de minim 1,5 ori mai mare decât înălțimea la greabăn a animalului. Înălțimea amplasamentelor interioare permite animalelor să se ridice pe picioarele din spate, atingând înălțimea lor totală.

Înălțimea la greabăn (m)	Suprafața minimă a podelei/animal (m ² /animal)			Înălțimea minimă a incintei (m)	Data prevăzută la art. 33 alin. (2)
	Pentru fiecare animal adăpostit individual sau în grupuri de până la 3 animale	Pentru fiecare animal adăpostit în grupuri de 4 sau mai multe animale	Boxe de fătare/iapă cu mânz		
1,00 până la 1,40	9,0	6,0	16	3,00	1 ianuarie 2017
peste 1,40 și până la 1,60 inclusiv	12,0	9,0	20	3,00	
peste 1,60	16,0	(2 x IG) ² (*)	20	3,00	

(*) Pentru a asigura spațiul adecvat, standardele de spațiu pentru fiecare animal individual trebuie să se bazeze pe înălțimea la greabăn (IG).

8. Păsări

În timpul cercetării agricole, atunci când scopul cercetării necesită ca animalele să fie adăpostite în condiții similare condițiilor de adăpostire a animalelor de fermă, adăpostirea animalelor trebuie să respecte cel puțin standardele prevăzute de Norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranta Alimentelor nr. 75/2005, de Norma sanitară veterinară privind standarde minime pentru protecția găinilor ouătoare, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranta Alimentelor nr. 136/2006, cu modificările ulterioare, și de Norma sanitară veterinară privind stabilirea normelor minime de protecție a puilor destinați producției de carne, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranta Alimentelor nr. 30/2010, cu modificările ulterioare.

Tabelul 8.1

Păsări de curte

Dacă aceste dimensiuni minime nu pot fi asigurate din motive științifice, durata izolării trebuie justificată de către persoana care realizează procedura împreună cu personalul veterinar. În aceste circumstanțe, păsările pot fi ținute în compartimente mai mici, cu o îmbogățire potrivită a mediului de viață și cu o suprafață minimă a podelei de 0,75 m².

Greutatea corpului (g)	Suprafața minimă a incintei (m ²)	Suprafața minimă per pasăre (m ²)	Înălțimea minimă (cm)	Lungimea minimă a jgheabului de alimentare per pasăre (cm)	Data prevăzută la art. 33 alin. (2)
până la 200 inclusiv	1,00	0,025	30	3	1 ianuarie 2017
peste 200 și până la 300 inclusiv	1,00	0,03	30	3	
peste 300 și până la 600 inclusiv	1,00	0,05	40	7	

peste 600 și până la 1 200 inclusiv	2,00	0,09	50	15	
peste 1 200 și până la 1 800 inclusiv	2,00	0,11	75	15	
peste 1 800 și până la 2 400 inclusiv	2,00	0,13	75	15	
peste 2 400	2,00	0,21	75	15	

Tabelul 8.2
Curcan domestic

Laturile incintei vor avea lungimea minimă de 1,5 m. Dacă aceste dimensiuni minime nu pot fi asigurate din motive științifice, durata izolării trebuie justificată de către persoana care realizează procedura împreună cu personalul veterinar. În aceste condiții, păsările pot fi adăpostite în spații mai mici, în care există o îmbogățire potrivită a mediului de viață, și care au o suprafață minimă a podelei de 0,75 m² și o înălțime minimă de 50 cm pentru păsările sub 0,6 kg, 75 cm pentru păsările sub 4 kg, respectiv 100 cm pentru păsările peste 4 kg. Aceste spații pot fi utilizate pentru adăpostirea de grupuri mici de păsări în conformitate cu dimensiunile prevăzute în tabelul 8.2.

Greutatea corpului (g)	Suprafața minimă a incintei (m ²)	Suprafața minimă per pasăre (m ²)	Înălțimea minimă (cm)	Lungimea minimă a jgheabului de alimentare per pasăre (cm)	Data prevăzută la art. 33 alin. (2)
până la 0,3 inclusiv	2,00	0,13	50	3	1 ianuarie 2017
peste 0,3 și	2,00	0,17	50	7	

până la 0,6 inclusiv					
peste 0,6 și până la 1 inclusiv	2,00	0,30	100	15	
peste 1 și până la 4 inclusiv	2,00	0,35	100	15	
peste 4 și până la 8 inclusiv	2,00	0,40	100	15	
peste 8 și până la 12 inclusiv	2,00	0,50	150	20	
peste 12 și până la 16 inclusiv	2,00	0,55	150	20	
peste 16 și până la 20 inclusiv	2,00	0,60	150	20	
peste 20	3,00	1,00	150	20	

Tabelul 8.3

Prepelețe

Greutatea corpului (g)	Suprafața minimă a incintei (m ²)	Suprafața minimă per pasăre adăpostită în pereche (m ²)	Suprafața per pasăre suplimentară adăpostită în grup (m ²)	Înălțimea minimă (cm)	Lungimea minimă a jgheabului de alimentare per pasăre (cm)	Data prevăzută la art. 33 alin. (2)
------------------------	---	---	--	-----------------------	--	-------------------------------------

până la 150 inclusiv	1,00	0,5	0,10	20	4	1 ianuarie 2017
peste 150	1,00	0,6	0,15	30	4	

Tabelul 8.4

Rațe și găște

Dacă aceste dimensiuni minime nu pot fi asigurate din motive științifice, durata izolării trebuie justificată de către persoana care realizează procedura împreună cu personalul veterinar. În aceste circumstanțe, păsările pot fi ținute în compartimente mai mici, cu o îmbogățire potrivită a mediului de viață și cu o suprafață minimă a podelei de 0,75 m². Aceste spații pot fi utilizate pentru a adăposti grupuri mici de păsări, în conformitate cu standardele de spațiu indicate în tabelul 8.4.

Greutatea corpului (g)	Suprafața minimă a incintei (m ²)	Suprafața per pasăre (m ²)	Înălțimea minimă (cm)	Lungimea minimă a jgheabului de alimentare per pasăre (cm)	Data prevăzută la art. 33 alin. (2)
Rațe					1 ianuarie 2017
până la 300 inclusiv	2,00	0,10	50	10	
peste 300 și până la 1 200 inclusiv (**)	2,00	0,20	200	10	
peste 1 200 și până la 3 500 inclusiv	2,00	0,25	200	15	
peste 3 500	2,00	0,50	200	15	
Gâște					

până la 500 inclusiv	2,00	0,20	200	10	
peste 500 și până la 2 000 inclusiv	2,00	0,33	200	15	
peste 2 000	2,00	0,50	200	15	

(*) Aceasta trebuie să cuprindă o zonă minimă de bazin de 0,5 m² per 2 m², cu o adâncime minimă de 30 cm. Bazinul poate ocupa până la 50 % din dimensiunea minimă a incintei.

(**) Păsările care nu pot încă zbura pot fi adăpostite în compartimente cu o înălțime minimă de 75 cm.

Tabelul 8.5

Rațe și găște: Dimensiunile minime ale bazinului (*)

	Suprafața (m ²)	Adâncimea (cm)
Rațe	0,5	30
Gâște	0,5	între 10 și 30 inclusiv

(*) Dimensiunile bazinului sunt exprimate per 2 m² de incintă. Bazinul poate ocupa până la 50 % din dimensiunea minimă a incintei.

Tabelul 8.6

Porumbei

Incintele trebuie să fie lungi și înguste (de exemplu, 2 m × 1 m) mai degrabă decât pătrate, astfel încât păsările să poată efectua zboruri scurte.

Mărimea grupului	Suprafața minimă a incintei (m ²)	Înălțimea minimă (cm)	Lungimea minimă a jgheabului de alimentare per pasăre (cm)	Lungimea minimă a stinghiei per pasăre (cm)	Data prevăzută la art. 33 alin. (2)
până la 6	2	200	5	30	1 ianuarie

inclusiv					2017
între 7 și 12 inclusiv	3	200	5	30	
pentru fiecare pasăre suplimentară peste 12	0,15		5	30	

Tabelul 8.7

Cinteza zebră

Incintele trebuie să fie lungi și înguste (de exemplu, 2 m × 1 m), astfel încât păsările să poată efectua zboruri scurte. Pentru studiile de reproducție, cuplurile pot fi adăpostite în adăposturi mai mici, cu o îmbogățire potrivită a mediului de viață, cu o suprafață minimă a podelei de 0,5 m² și o înălțime minimă de 40 cm. Durata izolării trebuie justificată de către persoana care realizează procedura împreună cu personalul veterinar.

Mărimea grupului	Suprafața minimă a incintei (m ²)	Înălțimea minimă (cm)	Numărul minim de alimentatoare	Data prevăzută la art. 33 alin. (2)
până la 6 inclusiv	1,0	100	2	1 ianuarie 2017
7 până la 12	1,5	200	2	
13 până la 20	2,0	200	3	
pentru fiecare pasăre suplimentară peste 20	0,05		1 per 6 păsări	

9. Amfibieni

Tabelul 9.1

Urodele acvatice

Lungimea corpului (*) (cm)	Suprafața minimă a zonei cu apă (cm ²)	Suprafața minimă a zonei cu apă pentru fiecare animal suplimentar în cazul adăpostirii în grup (cm ²)	Adâncimea minimă a apei (cm)	Data prevăzută la art. 33 alin. (2)
până la 10 inclusiv	262,5	50	13	1 ianuarie 2017
peste 10 și până la 15 inclusiv	525	110	13	
peste 15 și până la 20 inclusiv	875	200	15	
peste 20 și până la 30 inclusiv	1 837,5	440	15	
peste 30	3150	800	20	

(*) Măsurată de la cap la cloacă.

Tabelul 9.2

Anuri acvatice (*)

Lungimea corpului (**) (cm)	Suprafața minimă a zonei cu apă (cm ²)	Suprafața minimă a zonei cu apă pentru fiecare animal suplimentar în cazul adăpostirii în grup (cm ²)	Adâncimea minimă a apei (cm)	Data prevăzută la art. 33 alin. (2)
sub 6	160	40	6	

între 6 și 9 inclusiv	300	75	8	
peste 9 și până la 12 inclusiv	600	150	10	
peste 12	920	230	12,5	

(*) Aceste condiții se aplică bazinelor de creștere, dar nu și bazinelor folosite pentru împerecherea naturală și pentru supraovulație din motive de eficiență, deoarece procedurile din urmă necesită bazine individuale mai mici. Standardele de spațiu sunt stabilite pentru adulții din categoriile de dimensiuni indicate; se recomandă fie excluderea animalelor tinere și a mormolocilor, fie modificarea proporțională a dimensiunilor. (**) Măsurată de la cap până la cloacă.

Tabelul 9.3

Anuri semiacvatici

Lungimea corpului (*) (cm)	Suprafața minimă a incintei (**)(cm ²)	Suprafața minimă pentru fiecare animal suplimentar în cazul adăpostirii în grup (cm ²)	Înălțimea minimă a incintei (***) (cm)	Adâncimea minimă a apei (cm)	Data prevăzută la art. 33 alin. (2)
până la 5,0 inclusiv	1 500	200	20	10	1 ianuarie 2017
peste 5,0 și până la 7,5 inclusiv	3 500	500	30	10	
peste 7,5	4 000	700	30	15	

(*) Măsurată de la cap la cloacă.

(**) O treime zonă de uscat, două treimi suprafață cu apă suficientă pentru ca animalele să se poată scufunda.

(***) Măsurată de la zona de uscat până la partea interioară a acoperișului terariului; în

afară de aceasta, înălțimea incintei trebuie adaptată la organizarea interiorului.

Tabelul 9.4

Anuri semiterestre

Lungimea corpului (*) (cm)	Suprafața minimă a incintei (**)(cm ²)	Suprafața minimă pentru fiecare animal suplimentar în cazul adăpostirii în grup (cm ²)	Înălțimea minimă a incintei (***) (cm)	Adâncimea minimă a apei (cm)	Data prevăzută la art. 33 alin. (2)
până la 5,0 inclusiv	1 500	200	20	10	1 ianuarie 2017
peste 5,0 și până la 7,5 inclusiv	3 500	500	30	10	
peste 7,5	4 000	700	30	15	

(*) Măsurată de la cap la cloacă.

(**) O treime zonă de uscat, două treimi suprafață cu apă suficientă pentru ca animalele să se poată scufunda.

(***) Măsurată de la zona de uscat până la partea interioară a acoperișului terariului; în afară de aceasta, înălțimea incintei trebuie adaptată la organizarea interiorului.

Tabelul 9.5

Anuri arboricoli

Lungimea corpului (*) (cm)	Suprafața minimă a incintei (**)(cm ²)	Suprafața minimă pentru fiecare animal suplimentar în cazul adăpostirii în grup (cm ²)	Înălțimea minimă a incintei (***) (cm)	Data prevăzută la art. 33 alin. (2)
până la 3,0 inclusiv	900	100	30	1 ianuarie 2017
peste 3,0	1 500	200	30	

(*) Măsurată de la cap la cloacă.

(**) Două treimi zonă de uscat, o treime suprafață cu apă suficientă pentru ca animalele să se poată scufunda.

(***) Măsurată de la zona de uscat până la partea interioară a acoperișului terariului; în afară de aceasta, înălțimea incintei trebuie adaptată la organizarea interiorului.

10. Reptile

Tabelul 10.1

Broaște țestoase acvatice

Lungimea corpului (*) (cm)	Suprafața minimă zonei cu apă (cm ²)	Suprafața minimă a zonei cu apă pentru fiecare animal suplimentar în cazul adăpostirii în grup (cm ²)	Adâncimea minimă a apei (cm)	Data prevăzută la art. 33 alin. (2)
până la 5 inclusiv	600	100	10	1 ianuarie 2017
peste 5 și până la 10 inclusiv	1 600	300	15	
peste 10 și până la 15 inclusiv	3 500	600	20	
peste 15 și până la 20 inclusiv	6 000	1 200	30	
peste 20 și până la 30 inclusiv	10 000	2 000	35	

peste 30	20 000	5 000	40	
(*) Măsurată în linie dreaptă de la vârful din față la vârful din spate al carapacei.				

Tabelul 10.2
Șerpi tereștri

Lungimea corpului (*) (cm)	Suprafața minimă a podelei (cm ²)	Suprafața minimă pentru fiecare animal suplimentar în cazul adăpostirii în grup (cm ²)	Înălțimea minimă a incintei (**) (cm)	Data prevăzută la art. 33 alin. (2)
până la 30 inclusiv	300	150	10	1 ianuarie 2017
peste 30 și până la 40 inclusiv	400	200	12	
peste 40 și până la 50 inclusiv	600	300	15	
peste 50 și până la 75 inclusiv	1 200	600	20	
peste 75	2 500	1 200	28	

(*) Măsurată de la cap la coadă.

(**) Măsurată de la zona de uscat până la partea interioară a acoperișului terariului; în afară de aceasta, înălțimea incintei trebuie adaptată la organizarea interiorului.

11. Pești

11.1. Alimentarea cu apă și calitatea apei

Trebuie să se asigure în permanență un debit adecvat de apă de calitate corespunzătoare. Debitul de apă din sistemele de recirculare sau filtrarea la nivelul bazinelor trebuie să fie suficientă și să asigure menținerea la niveluri acceptabile a parametrilor de calitate a apei. Apa trebuie filtrată sau

tratată pentru a se îndepărta substanțele dăunătoare pentru pești, în cazul în care acest lucru este necesar. Parametrii de calitate a apei trebuie să se încadreze în orice moment în intervalul acceptabil care corespunde menținerii activității și fiziologiei normale pentru o specie și un stadiu de dezvoltare date. Debitul de apă trebuie să fie adecvat pentru a permite peștilor să înoate corect și să mențină un comportament normal. Peștilor trebuie să li se acorde o perioadă adecvată pentru aclimatizarea și adaptarea la schimbările legate de condițiile de calitate a apei.

11.2. Oxigen, compuși ai azotului, pH și salinitate

Concentrația de oxigen trebuie să fie adecvată speciilor și contextului în care sunt adăpostiți peștii. În cazul în care este necesar, trebuie să se asigure aerarea suplimentară a bazinului cu apă. Concentrația compușilor azotului trebuie menținută la un nivel scăzut.

Nivelul pH-ului trebuie adaptat speciilor și menținut cât de stabil posibil. Salinitatea trebuie adaptată cerințelor speciilor de pești și stadiului de viață al peștilor. Modificările de salinitate trebuie să se facă gradual.

11.3. Temperatură, iluminat, zgomot

Temperatura trebuie să fie menținută în intervalul optim pentru speciile de pești implicate și la o valoare cât de stabilă posibil. Modificările de temperatură trebuie să se facă gradual. Peștii trebuie expuși la o perioadă de lumină adecvată. Nivelurile de zgomot trebuie menținute la valori minime și, acolo unde este posibil, echipamentele care produc zgomot sau vibrații, precum generatoarele de putere sau sistemele de filtrare, trebuie separate de bazinele de adăpostire a peștilor.

11.4. Densitatea stocului și complexitatea mediului

Densitatea stocului de pește trebuie să se bazeze pe totalitatea nevoilor peștilor în materie de condiții de mediu, sănătate și bunăstare. Peștii trebuie să beneficieze de un volum de apă suficient pentru a înota normal, care să țină seama de dimensiunea, vârsta, sănătatea peștilor și metoda de hrănire a acestora. Peștii trebuie să beneficieze de o îmbogățire adecvată a mediului de viață, precum zone de refugiu sau substrat, cu excepția cazului în care caracteristicile comportamentale sugerează că niciuna dintre aceste îmbogățiri nu este necesară.

11.5. Hrănirea și manipularea

Peștii trebuie să beneficieze de un regim alimentar corespunzător, hrănirea făcându-se într-un ritm adecvat. Trebuie acordată o atenție deosebită hrănirii peștilor larvari pe durata oricărei tranziții de la hrana naturală la cea artificială. Manipularea peștilor trebuie redusă la strictul necesar.

METODE DE UCIDERE A ANIMALELOR

1. În procesul de ucidere a animalelor, se utilizează metodele cuprinse în tabelul de mai jos.

Pot fi utilizate alte metode decât cele cuprinse în tabel:

- (a) asupra animalelor inconștiente, cu condiția ca animalele respective să nu redevină conștiente înaintea morții;
- (b) asupra animalelor utilizate în cercetarea agricolă, atunci când scopul proiectului necesită ca animalele să fie adăpostite în condiții similare condițiilor de adăpostire a animalelor de fermă; respectivele animale pot fi ucise în conformitate cu cerințele stabilite în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1099/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 privind protecția animalelor în momentul uciderii.

2. Uciderea animalelor se finalizează utilizând una dintre următoarele metode:

- (a) confirmarea încetării permanente a circulației;
- (b) distrugerea creierului;
- (c) dislocarea gâtului;
- (d) exsanguinarea; sau
- (e) confirmarea instalării *rigor mortis*.

3. Tabel

Animale – remarce/ metode	Pești	Amfibieni	Reptile	Păsări	Rozătoare	Iepuri	Câini, pisici, dihori și vulpi	Mamifere mari	Primate neumane
Supradoză de anestezic	(1)	(1)	(1)	(1)	(1)	(1)	(1)	(1)	(1)
Tijă perforantă	-	-	(2)	-	-	-	-	-	-
Dioxid de carbon	-	-	-	-	(3)	-	-	-	-
Dislocarea	-	-	-	(4)	(5)	(6)	-	-	-

cervicală									
Lovire/lovitură penetrativă în cap	-	-	-	(7)	(8)	(9)	(10)	-	-
Decapitarea	-	-	-	(11)	(12)	-	-	-	-
Asomarea electrică	(13)	(13)	-	(13)	-	(13)	(13)	(13)	-
Gaze inerte (Ar, N 2)	-	-	-	-	-	-	-	(14)	-
Împuşcarea cu glonţ liber cu ajutorul unor carabine, pistoale şi muniţie adecvate	-	-	(15)	-	-	-	(16)	(15)	-

Cerinţe

1. După caz, se utilizează după sedarea prealabilă.
2. Se utilizează exclusiv pentru reptilele mari.
3. Se utilizează numai cu umplere gradată. Nu se utilizează pentru rozătoarele în formă de făt sau nou-născute.
4. Se utilizează numai pentru păsările mai mici de 1 kg. Păsările de peste 250 g sunt sedate.
5. Se utilizează numai pentru rozătoarele mai mici de 1 kg. Rozătoarele de peste 150 g sunt sedate.
6. Se utilizează numai pentru iepurii mai mici de 1 kg. Iepurii de peste 150 g sunt sedați.
7. Se utilizează numai pentru păsări mai mici de 5 kg.
8. Se utilizează numai pentru rozătoare mai mici de 1 kg.
9. Se utilizează numai pentru iepuri mai mici de 5 kg.
10. Se utilizează numai pentru nou-născuți.
11. Se utilizează numai pentru păsări mai mici de 250 g.
12. Se utilizează numai dacă alte metode nu sunt posibile.
13. Este necesar un echipament special.
14. Se utilizează numai pentru porcine.

15. Se utilizează numai de către trăgători experimentați în condiții de teren.

16. Se utilizează numai în condiții de teren, de către trăgători experimentați, atunci când alte metode nu sunt posibile.

Anexa nr. 5

**LISTA ELEMENTELOR PREVĂZUTE LA ART. 22 ALIN. (6)
DIN ORDONANȚA DE URGENȚĂ**

1. Legislația națională în vigoare relevantă pentru achiziționarea, creșterea, îngrijirea și folosirea animalelor în scopuri științifice;
2. Etica aplicabilă relației animal-om, valoarea intrinsecă a vieții și argumentele pro și contra folosirii animalelor în scopuri științifice;
3. Biologia fundamentală și specifică speciilor corespunzătoare corelată cu anatomia, caracteristicile fiziologice, reproducerea, genetica și modificările genetice;
4. Comportamentul animalelor, tehnici de creștere și îmbunătățirea mediului de viață al acestora;
5. Metode de manipulare și proceduri specifice speciilor, după caz;
6. Gestionarea sănătății animalelor și igienă;
7. Recunoașterea manifestărilor de stres, durere și suferință specifice celor mai comune specii de laborator;
8. Anestezia, metode de atenuare a durerii și uciderea;
9. Utilizarea unor puncte finale umane;
10. Cerințele legate de înlocuire, reducere și îmbunătățire a utilizării animalelor în proceduri;
11. Conceperea de proceduri și de proiecte, după caz;

**LISTA ELEMENTELOR PREVĂZUTE LA ART. 36 ALIN. (2) LIT. C) DIN ORDONANȚA
DE URGENȚĂ**

1. Pertinența și justificarea următoarelor aspecte:
 - a) utilizarea animalelor, inclusiv originea animalelor necesare, numărul estimat, speciile și etapele de viață;
 - b) proceduri.
2. Aplicarea metodelor de înlocuire, reducere și îmbunătățire în cazul procedurilor pe animale.
3. Folosirea planificată a anesteziei, analgeziei și a altor metode de atenuare a durerii.
4. Reducerea, evitarea și alinarea oricărei forme de suferință a animalelor de la naștere până la moarte, după caz.
5. Utilizarea unor puncte finale umane.
6. Strategia experimentală sau observațională și proiectarea statistică în vederea reducerii la minimum a numărului de animale, a durerii, a suferinței, a stresului și a impactului asupra mediului, acolo unde este cazul.
7. Reutilizarea animalelor și efectul cumulativ asupra animalelor.
8. Clasificarea propusă a severității procedurilor.
9. Evitarea dublării nejustificate a procedurilor, acolo unde este cazul.
10. Condițiile de adăpostire, creștere și îngrijire pentru animale.
11. Metode de ucidere.
12. Competența persoanelor implicate în proiect.

CLASIFICAREA SEVERITĂȚII PROCEDURILOR

Severitatea unei proceduri se determină prin intensitatea durerii, a suferinței, a stresului sau a vătămărilor de durată care se așteaptă să fie suportate de un animal individual pe parcursul procedurii.

Secțiunea I

Categoriile de severitate a procedurilor

Categoriile de severitate a procedurilor sunt următoarele:

1. Fără recuperare:

Procedurile realizate sub anestezie generală, la finalul căror animalul nu își recăpătă cunoștința, sunt clasificate drept fără recuperare.

2. Superficial:

Procedurile efectuate pe animale, în urma cărora este probabil ca animalele să prezinte durere, suferință sau stres superficial pe termen scurt, precum și procedurile care nu afectează semnificativ confortul sau starea generală a animalelor sunt clasificate drept superficiale.

3. Moderat:

Procedurile efectuate pe animale, în urma cărora este probabil ca animalele să prezinte durere, suferință sau stres moderat pe termen scurt sau durere, suferință sau stres superficial pe termen lung, precum și procedurile care pot afecta moderat confortul sau starea generală a animalelor sunt clasificate drept moderate.

4. Sever:

Procedurile efectuate pe animale, în urma cărora este probabil ca animalele să prezinte durere, suferință sau stres severe ori durere, suferință sau stres moderat pe termen lung, precum și procedurile care pot afecta sever confortul sau starea generală a animalelor sunt clasificate drept severe.

Secțiunea II

Criterii de atribuire

Atribuirea categoriei de severitate trebuie să ia în considerare orice intervenție asupra unui animal sau orice manipulare a acestuia în cadrul unei proceduri definite. Aceasta se bazează pe cele mai

severe efecte care se așteaptă să fie resimțite de un animal individual după aplicarea tuturor tehnicilor de îmbunătățire adecvate.

Atunci când se atribuie o categorie particulară unei proceduri, se ține seama de tipul procedurii și de un număr de alți factori. Toți acești factori sunt analizați de la caz la caz.

Factorii legați de procedură sunt în principal următorii:

1. tipul manipulării;
2. natura durerii, a suferinței, a stresului sau a vătămărilor de durată cauzate de (toate elementele) procedură (procedurii), intensitatea, durata, frecvența acestora și multiplicitatea tehnicilor utilizate;
3. suferința cumulată în cadrul unei proceduri;
4. imposibilitatea exprimării comportamentului natural, inclusiv restricții în ceea ce privește standardele de adăpostire, creștere și îngrijire.

În secțiunea III se prezintă exemple de proceduri pentru fiecare categorie de severitate pe baza factorilor care au legătură cu procedura în sine. Acestea oferă o primă indicație cu privire la clasificarea care ar fi cea mai adecvată pentru un anumit tip de procedură.

Cu toate acestea, în sensul clasificării finale a severității pentru o procedură, trebuie luați în considerare următorii factori suplimentari, evaluați de la caz la caz:

1. tipul de specii și genotipul;
2. stadiul de dezvoltare, vârsta și sexul animalului;
3. instruirea animalului pentru un anumit tip de procedură;
4. dacă animalul urmează să fie reutilizat, gradul real de severitate a procedurilor anterioare;
5. metodele utilizate pentru reducerea sau eliminarea durerii, a suferinței și a stresului, inclusiv îmbunătățirea condițiilor de adăpostire, creștere și îngrijire;
6. puncte finale umane.

Secțiunea III

Exemple de tipuri diferite de proceduri pentru fiecare categorie de severitate pe baza factorilor care au legătură cu tipul de procedură

1. Superficial:

- a) administrarea anesteziei, cu excepția situațiilor în care scopul unic este uciderea;
- b) studiu farmacocinetic în cadrul căruia se administrează o singură doză și este prelevat un număr limitat de mostre de sânge (totalizând < 10 % din volumul sanguin) și în cadrul căruia nu se așteaptă ca substanța să producă vreun efect advers detectabil;
- c) imagistica neinvazivă a animalelor (de exemplu, RMN) cu sedarea sau anestezia adecvate;
- d) proceduri superficiale, de exemplu, biopsii ale urechii și ale cozii, implantarea subcutanată nechirurgicală a minipompelor și a microcipurilor;

- e) utilizarea de echipamente externe de telemetrie care cauzează numai un disconfort minor animalelor sau interferă puțin cu activitatea lor și cu comportamentul lor normal;
- f) administrarea de substanțe pe căi subcutanate, intramusculare, intraperitoneale, prin gavaj și intravenos prin vasele de sânge superficiale, în situația în care substanța nu are mai mult de un impact superficial asupra animalului, iar volumele se încadrează în limitele adecvate dimensiunii și speciei animalului;
- g) inducerea de tumori, sau tumorile spontane, care nu cauzează efecte clinice adverse detectabile (de exemplu, noduli mici, subcutanați, neinvazivi);
- h) creșterea animalelor modificate genetic, în scopul obținerii unui fenotip afectat superficial;
- i) hrănirea cu diete modificate, care nu întrunesc toate cerințele nutriționale ale animalului și care se așteaptă să cauzeze o anomalie clinică superficială pe durata studiului;
- j) imobilizarea pe termen scurt (< 24 h) în cuști metabolice;
- k) studii comportamentale care implică privarea pe termen scurt de partenerii sociali și izolarea indivizilor adulți din speciile sociabile (șoareci și șobolani);
- l) modele care expun animalele la stimuli nocivi care sunt asociați imediat cu un nivel superficial de durere, suferință sau stres și pe care animalele îi pot evita cu succes;
- m) o combinație sau o cumulare a următoarelor exemple poate avea drept rezultat clasificarea ca „superficial”:
 - (i) evaluarea compoziției organismului prin măsurători neinvazive și imobilizare minimă;
 - (ii) monitorizarea ECG prin tehnici neinvazive cu imobilizarea minimă sau fără imobilizarea animalelor obișnuite cu acestea;
 - (iii) utilizarea de echipamente externe de telemetrie care se așteaptă să nu cauzeze niciun disconfort animalelor adaptate social și care nu interferă cu activitatea normală și cu comportamentul normal;
 - (iv) creșterea animalelor modificate genetic la care nu se așteaptă să aibă vreun fenotip clinic negativ detectabil;
 - (v) adăugarea de markeri inerți în hrană pentru a urmări traseul alimentelor pe parcursul digestiei;
 - (vi) privarea de hrană forțată pentru < 24 h în cazul șobolanilor adulți;
 - (vii) testarea în câmp deschis.

2. Moderat:

- a) aplicarea frecventă de substanțe de testat care produc efecte clinice moderate și prelevarea de mostre de sânge (> 10 % din volumul sanguin) de la un animal conștient pe parcursul câtorva zile fără înlocuirea volumului sanguin;
- b) studii pentru stabilirea concentrațiilor care produc toxicitate acută, teste de toxicitate/carcinogenicitate cronică, care duc la încheierea procedurii fără moartea animalului;

- c) intervențiile chirurgicale realizate sub anestezie generală și cu analgezice potrivite, asociate cu durere, suferință sau cu afectarea stării generale postoperatorii. Exemplele includ: toracotomie, craniotomie, laparotomie, orhidectomie, limfadenectomie, tiroidectomie, chirurgie ortopedică cu stabilizare efectivă și gestionare a rănilor, transplant de organe cu gestionarea efectivă a respingerii, implant chirurgical de catetere sau echipamente biomedicale (de exemplu, echipamente de transmisie la distanță, minipompe etc.);
- d) modele de inducere a tumorilor, sau tumorile spontane, susceptibile de a cauza durere sau stres moderat sau de a afecta moderat comportamentul normal;
- e) iradierea sau chimioterapia cu o doză subletală sau cu o doză în mod normal letală, dar cu reconstituirea sistemului imunitar. Efectele adverse așteptate sunt superficiale sau moderate și limitate în timp (< 5 zile);
- f) creșterea animalelor modificate genetic în scopul obținerii unui fenotip afectat moderat;
- g) crearea de animale modificate genetic prin proceduri chirurgicale;
- h) utilizarea cuștilor metabolice care implică restricționarea moderată a mișcărilor pe durată prelungită (până la 5 zile);
- i) studii efectuate în condiții de diete modificate, care nu întrunesc toate cerințele nutriționale ale animalului și care se așteaptă să cauzeze o anomalie clinică moderată pe durata studiului;
- j) privarea de hrană forțată pentru 48 h în cazul șobolanilor adulți;
- k) declanșarea reacțiilor de evadare și a reacțiilor de evitare în care animalul este incapabil să evadeze sau să evite stimulul și care se așteaptă să producă un stres moderat.

3. Sever:

- a) teste de toxicitate în care punctul final este moartea sau susceptibile de a provoca moartea din accidente și în care sunt induse stări patofiziologice severe. De exemplu, testarea toxicității acute cu doză unică (a se vedea orientările Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică privind experimentele);
- b) testarea unui dispozitiv în cazul în care defectarea acestuia poate cauza durere sau stres sever sau moartea animalului (de exemplu, dispozitive de asistență cardiacă);
- c) testarea eficacității unui vaccin caracterizată de afectarea de manieră persistentă a stării generale a animalului, îmbolnăvirea progresivă care conduce la moarte, asociată cu durere, stres sau suferință moderată de lungă durată;
- d) iradierea sau chimioterapia cu o doză letală fără reconstituirea sistemului imunitar sau reconstituirea cu producerea bolii de reacție a grefei contra gazdei;
- e) modele cu tumori induse, sau cu tumori spontane, care se așteaptă să cauzeze o îmbolnăvire progresiv letală asociată cu durere, stres sau suferință de lungă durată. De exemplu, tumorile care cauzează cașexie, tumorile invazive ale oaselor, tumorile cu răspândirea metastatică și tumorile cu ulcerare;

- f) intervențiile chirurgicale și de altă natură efectuate pe animale sub anestezie generală care se așteaptă să producă durere, suferință sau stres postoperatoriu moderat persistent sau să afecteze de manieră severă și persistentă starea generală a animalelor. Producerea de fracturi instabile, toracotomia fără utilizarea analgezicelor adecvate sau traume care induc insuficiența mai multor organe;
- g) transplantul de organe în situația în care respingerea organului poate conduce la un stres sever sau la afectarea de manieră severă a stării generale a animalului (de exemplu, xenotransplantul);
- h) creșterea animalelor cu malformații genetice susceptibile de a produce afectarea de manieră severă și persistentă a stării generale, de exemplu boala Huntington, distrofie musculară, modele de nevrită cronică recidivantă;
- i) utilizarea cuștilor metabolice care presupune limitarea severă a libertății de mișcare pe durată prelungită;
- j) șocul electric care nu poate fi evitat de animal (de exemplu, pentru a produce o neajutorare dobândită);
- k) izolarea completă pe perioade prelungite a speciilor sociale, de exemplu câinii sau primatele neumane;
- l) stresul provocat de imobilizare pentru a induce ulcerul gastric sau stopul cardiac la șobolani;
- m) testele de înot sau de exercițiu forțat care au drept punct final epuizarea.

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

<p>Secțiunea 1 Titlul proiectului de act normativ</p>	<p>Ordonanță de urgență a Guvernului privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice</p>
<p>Secțiunea a 2-a Motivul emiterii actului normativ</p> <p>1. Descrierea situației actuale</p>	<p>La 24 noiembrie 1986, Consiliul a adoptat Directiva 86/609/CEE pentru a elimina discrepanțele dintre actele cu putere de lege și actele administrative ale statelor membre ale UE privind protecția animalelor utilizate în scopuri experimentale și în alte scopuri științifice, transpusă în legislația națională prin Ordonanța Guvernului nr. 37/2002 pentru protecția animalelor utilizate în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 471/2002, cu modificările și completările ulterioare.</p> <p>De la adoptarea respectivei directive, discrepanțele dintre statele membre ale Uniunii Europene s-au accentuat. Anumite state membre au adoptat măsuri naționale de punere în aplicare care garantează un nivel ridicat de protecție a animalelor utilizate în scopuri științifice, în vreme ce altele aplică doar cerințele minime stabilite prin Directiva 86/609/CEE.</p> <p>Aceste discrepanțe pot ajunge să reprezinte bariere în calea comerțului cu produse și substanțe, dezvoltarea acestuia implicând și proceduri pe animale.</p> <p>În Rezoluția sa din 5 decembrie 2002 privind Directiva 86/609/CEE, Parlamentul European a invitat Comisia să prezinte o propunere de revizuire a respectivei directive, cu măsuri mai prescriptive și mai transparente în domeniul procedurilor pe animale.</p> <p>Directiva 2010/63/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 septembrie 2010 privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice abrogă Directiva Consiliului 86/609/CEE.</p>
<p>2. Schimbări preconizate</p>	<p>Ținând cont că protejarea sănătății umane, a sănătății animalelor, precum și a mediului înconjurător implică și utilizarea animalelor vii, în condițiile în care Directiva Consiliului nr. 86/609/CEE a fost abrogată, se impune adoptarea, în regim de urgență, a cadrului legislativ destinat asigurării protecției animalelor utilizate în scopuri științifice.</p> <p>Preluarea Directivei 2010/63/UE asigură condiții necesare și obligatorii în realizarea armonizării legislației privind utilizarea animalelor în scopuri științifice.</p> <p>Directiva menționată prevede norme mai detaliate, pentru a reduce discrepanțele existente între statele membre ale Uniunii Europene privind apropierea normelor aplicabile în acest domeniu și pentru a asigura funcționarea adecvată a pieței interne.</p> <p>Sunt disponibile noi informații științifice cu privire la factorii care influențează bunăstarea animalelor, precum și capacitatea animalelor de a simți și de a-și manifesta durerea sau stresul și de a prezenta vătămări de durată. Prin urmare, este necesar să se îmbunătățească bunăstarea animalelor utilizate în proceduri științifice prin creșterea standardelor minime de protecție a acestora în acord cu cele mai recente progrese științifice.</p> <p>Directiva 2010/63/UE prevede o serie de modificări față de Directiva 86/609/CEE, cum ar fi: modificarea listei speciilor care intră sub incidența obligației de a fi crescute în mod specific spre a fi utilizate în proceduri; modificarea standardelor de îngrijire și adăpostire; modificarea metodelor deucidere, inclusiv specificațiile acestora; modificarea elementelor care urmează să</p>

fie folosite pentru determinarea, de către statele membre, a cerințelor în materie de educație, pregătire profesională și competență a personalului crescătorilor, furnizorilor și utilizatorilor; modificări ale anumitor elemente obligatorii ale cererii de autorizare; precum și modificări ale exemplurilor de diferite tipuri de proceduri corespunzătoare fiecăreia dintre categoriile de severitate pe baza factorilor legați de tipul de procedură.

Deși este de dorit ca utilizarea animalelor vii în proceduri să fie înlocuită prin alte metode care nu presupun utilizarea animalelor vii, utilizarea animalelor vii este în continuare necesară pentru protecția sănătății umane și animale, precum și a mediului înconjurător. Cu toate acestea, Directiva 2010/63/UE reprezintă un pas important către realizarea obiectivului final de a înlocui complet procedurile pe animale vii în scopuri științifice sau educative, imediat ce acest lucru devine posibil din punct de vedere științific. Pentru îndeplinirea acestui obiectiv, directiva încearcă să faciliteze și să promoveze avansarea metodelor alternative.

Întrucât folosirea unor metode neadecvate pentru uciderea animalului poate cauza durere, stres și suferință semnificative animalului, animalele trebuie să fie ucise numai de către o persoană competentă, folosind o metodă adecvată speciei.

Utilizarea animalelor în proceduri nu trebuie să reprezinte un pericol pentru biodiversitate. Prin urmare, utilizarea în proceduri a speciilor pe cale de dispariție trebuie limitată strict la minimumul necesar.

În stadiul actual al cunoștințelor științifice, utilizarea primatelor neumane în cadrul procedurilor științifice este încă necesară în cercetarea biomedicală. Datorită înrudirii lor genetice cu ființele umane și a aptitudinilor sociale dezvoltate ale acestei specii, utilizarea primatelor neumane în proceduri științifice ridică anumite probleme de ordin etic și practic în ceea ce privește satisfacerea nevoilor lor comportamentale, sociale și ambientale în mediul de laborator.

Prin urmare, utilizarea primatelor neumane trebuie permisă numai în domeniul biomedicale esențiale pentru beneficiul oamenilor și pentru care încă nu există metode alternative de înlocuire disponibile. Utilizarea acestora trebuie să fie permisă doar pentru cercetarea de bază, în scopul conservării speciilor de primate neumane respective sau atunci când activitatea respectivă, inclusiv xenotransplantul, este desfășurată în legătură cu boli potențial mortale la oameni sau în legătură cu cazuri care au un impact important asupra funcționării zilnice a unei persoane, și anume afecțiuni invalidante.

Utilizarea maimuțelor mari, care sunt cele mai apropiate ca specie de cea umană și au cele mai avansate aptitudini sociale și comportamentale, trebuie permisă numai în cazul cercetărilor efectuate în scopul conservării respectivelor specii și în cazul în care se impun măsuri cu privire la o boală mortală sau care pot induce o afecțiune invalidantă ce poate apărea la om și nicio altă specie sau metodă alternativă nu ar fi suficientă pentru a atinge obiectivele procedurii.

Statul membru care invocă o astfel de necesitate ar trebui să furnizeze Comisiei informațiile necesare care să îi permită acesteia să ia o decizie.

Capturarea primatelor neumane din sălbăticie prezintă un grad ridicat de stres pentru animalele respective și presupune un risc sporit de rănire și suferință pe parcursul capturării și al transportului. Pentru a pune capăt capturării animalelor din sălbăticie în scopul creșterii, numai animalele care sunt urmașe

ale unui animal crescut în captivitate sau care provin din colonii autonome ar trebui să fie utilizate în proceduri științifice după o perioadă de tranziție adecvată. În acest sens, Comisia trebuie să efectueze un studiu de fezabilitate și, dacă este necesar, trebuie adoptată o perioadă de tranziție. De asemenea, trebuie examinată posibilitatea trecerii la utilizarea de primat neumane care provin doar din coloniile autonome, acesta reprezentând obiectivul final.

Este necesar ca anumite animale vertebrate ce urmează a fi utilizate în proceduri să fie crescute special în acest scop, astfel încât trecutul lor genetic, biologic și comportamental să fie bine cunoscut persoanelor care efectuează procedurile. Astfel de cunoștințe măresc atât calitatea științifică, cât și fiabilitatea rezultatelor, reducând variabilitatea, ceea ce în final conduce la reducerea numărului de proceduri și a utilizării animalelor.

În plus, din motive de bunăstare și conservare a animalelor, utilizarea în proceduri a animalelor luate din sălbăticie trebuie limitată la cazurile în care scopul lor nu poate fi atins prin utilizarea animalelor crescute special în acest scop.

Deoarece nu se cunoaște istoricul animalelor domestice rătăcite sau sălbătice, iar capturarea și plasarea acestora în unități le amplifică stresul, aceste animale nu ar trebui, în general, să fie utilizate în proceduri.

Pentru a îmbunătăți transparența, pentru a facilita autorizarea proiectelor și pentru a furniza instrumente pentru monitorizarea conformității, este necesar să fie introdusă o clasificare a severității procedurilor, clasificare bazată pe nivelul estimat al durerii, al suferinței, al stresului și al vătămărilor de durată cauzate animalelor.

Din punct de vedere etic, este necesar să existe o limită superioară a durerii, a suferinței și a stresului, limită peste care animalele nu ar trebui să fie supuse în cadrul procedurilor științifice. În acest sens, trebuie interzisă efectuarea de proceduri ce cauzează durere, suferință sau stres severe care tind să fie de lungă durată și care nu pot fi ameliorate.

Numărul animalelor utilizate în proceduri poate fi redus prin efectuarea repetată a procedurilor pe același animal, atât timp cât acest fapt nu împiedică atingerea obiectivului științific și nu cauzează înrăutățirea gradului de bunăstare a animalului. Cu toate acestea, trebuie avut în vedere un echilibru între beneficiul reutilizării animalelor și orice efecte negative asupra bunăstării acestora, luând în considerare bunăstarea animalelor pe toată durata vieții acestora în parte. Ca urmare a acestui potențial conflict, reutilizarea animalelor trebuie analizată în fiecare caz în parte.

La sfârșitul procedurii trebuie luată o hotărâre cu privire la viitorul animalului, în funcție de bunăstarea acestuia și de potențialele riscuri pentru mediul înconjurător. Animalele a căror bunăstare este compromisă trebuie ucise.

În unele cazuri, este necesar ca animalele să fie returnate într-un habitat sau într-un sistem de crescătorie adecvat ori, în cazul pisicilor și câinilor, trebuie permisă reintegrarea în cadrul familiilor de adopție, deoarece există un grad ridicat de preocupare publică pentru soarta acestor animale. În cazul în care este permisă reintegrarea în familii de adopție, este esențial ca crescătorul, furnizorul sau utilizatorul să aibă un program care să asigure socializarea respectivelor animale pentru a asigura o reintegrare reușită, precum și pentru a evita stresul inutil al animalelor și a garanta siguranța publică.

Pentru dezvoltarea metodelor in vitro se utilizează țesuturi și organe de

animale. În acest context, se impune facilitarea, după caz, a instituirii de programe de utilizare în comun a organelor și a țesuturilor animalelor ucise.

Bunăstarea animalelor utilizate în proceduri depinde în mod semnificativ de calitatea și competența profesională a personalului care supraveghează procedurile, precum și a celui care efectuează procedurile sau îi supraveghează pe cei care îngrijesc animalele zilnic. În acest sens, este necesar ca personalul să aibă educația, competența și pregătirea profesională corespunzătoare. De asemenea, este important ca personalul să fie supravegheat până obține și face dovada competenței necesare.

Unitățile crescătorilor, furnizorilor și utilizatorilor trebuie să dispună de instalații și echipament adecvate, care respectă cerințele de adăpostire a speciilor de animale în cauză și care permit efectuarea procedurilor în mod eficient și provoacă cel mai scăzut nivel de stres animalelor. Crescătorii, furnizorii și utilizatorii trebuie să își desfășoare activitatea doar dacă sunt autorizați de către autoritățile competente.

Pentru a asigura o supraveghere continuă a cerințelor de bunăstare a animalelor, trebuie asigurată în permanență îngrijirea veterinară corespunzătoare, iar în fiecare unitate un membru al personalului trebuie să fie responsabil cu îngrijirea și bunăstarea animalelor.

În contextul Ținerii, reproducerii și utilizării animalelor, trebuie să se acorde bunăstării animalelor o importanță deosebită. Prin urmare, crescătorii, furnizorii și utilizatorii trebuie să dispună de o structură responsabilă cu bunăstarea animalelor, având ca sarcină principală acordarea de consultanță în domeniul bunăstării animalelor. De asemenea, structura respectivă trebuie să urmărească desfășurarea și rezultatele proiectelor la nivel de unitate, să promoveze un climat de atenție și grijă față de animale și să furnizeze instrumentele pentru aplicarea practică și punerea în aplicare rapidă a celor mai noi progrese tehnice și științifice privind principiile înlocuirii, reducerii și perfecționării cu scopul de a îmbunătăți traiul animalelor pe toată durata vieții acestora. Consultanța acordată de structura responsabilă cu bunăstarea animalelor trebuie justificată corespunzător pe bază de documente și trebuie să poată fi verificată în cadrul inspecțiilor.

Pentru a permite autorităților competente să monitorizeze conformitatea cu prezenta directivă, fiecare crescător, furnizor și utilizator trebuie să țină o evidență exactă a datelor privind numărul animalelor, originea și soarta acestora.

Primatele neumane, câinii și pisicile trebuie să aibă un dosar personal cu istoricul lor de la naștere pentru a putea beneficia de îngrijire, adăpostire și tratament în funcție de nevoile și caracteristicile individuale.

Adăpostirea și îngrijirea animalelor ar trebui să se facă în funcție de nevoile și caracteristicile individuale ale fiecărei specii.

O evaluare cuprinzătoare a proiectului, care să țină seama de considerațiile etice în ceea ce privește utilizarea animalelor, formează baza autorizării proiectelor.

Este, de asemenea, esențial, atât din punct de vedere moral, cât și din punct de vedere științific, să se ia măsuri care să garanteze că utilizarea unui animal este atent evaluată în ceea ce privește validitatea științifică sau educațională, utilitatea și relevanța rezultatelor preconizate. Trebuie avut în vedere un echilibru între vătămările eventuale cauzate animalului și beneficiile preconizate în urma proiectului. Prin urmare, trebuie efectuată o evaluare

imparțială a proiectului, independentă de cei implicați în studiu, ca parte a procesului de autorizare a proiectelor care implică utilizarea animalelor vii. Punerea în aplicare eficace a unei evaluări a proiectului trebuie să permită în același timp o evaluare adecvată a utilizării unor tehnici experimentale noi pe măsură ce acestea sunt disponibile.

Datorită naturii proiectelor, tipului de specii utilizate și probabilității de realizare a obiectivelor dorite, poate fi necesară efectuarea unei evaluări retroactive. Dat fiind faptul că proiectele pot varia în mod semnificativ în ceea ce privește complexitatea, durata, precum și perioada necesară obținerii rezultatelor, decizia autorității competente de efectuare a evaluării retroactive trebuie să se bazeze pe toate aspectele de mai sus.

Pentru a se garanta că publicul este informat, este important să se publice informații obiective privind proiectele în care se utilizează animalele vii. Publicarea respectivelor informații nu trebuie să încalce drepturile de autor sau să divulge informații confidențiale.

Pentru a reduce volumul de muncă administrativă și pentru a îmbunătăți competitivitatea cercetării și industriei din Uniunea Europeană, trebuie să fie posibilă autorizarea de proiecte generice multiple în cazul în care sunt efectuate pe baza unor metode stabilite în scopul testării, diagnosticării sau producției în cadrul unei singure autorizări de grup, însă fără ca aceste proceduri să fie excluse din evaluarea proiectului.

Pentru a asigura examinarea efectivă a solicitărilor de autorizare și pentru a îmbunătăți competitivitatea cercetării și industriei din Uniunea Europeană, trebuie stabilit un termen limită în cadrul căruia autoritățile competente să evalueze propunerile de proiecte și să ia decizii privind autorizarea respectivelor proiecte. Pentru a nu se compromite calitatea evaluării proiectului, ar putea fi necesar un termen mai lung pentru propunerile de proiecte mai complexe datorită numărului mare de discipline implicate, a caracteristicilor de noutate și a tehnicilor complexe ale proiectului propus. În orice caz, prelungirea termenelor limită pentru evaluarea proiectului trebuie să rămână o excepție.

Pentru a monitoriza respectarea condițiilor mai sus prezentate, este necesară efectuarea de inspecții periodice la crescători, furnizori și utilizatori. Pentru a asigura încrederea publicului și pentru a promova transparența, un anumit număr din aceste inspecții să se efectueze fără a fi anunțate în prealabil.

În conformitate cu prevederile art. 51 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare, faptele care constituie contravenții la normele sanitar-veterinare, sancțiunile aplicabile acestora, precum și persoanele care pot să constate contravenții și să aplice sancțiuni se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

În acest sens, a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr. 984/2005 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, care ulterior a suferit modificări și completări.

Hotărârea Guvernului nr. 984/2005, cu modificările și completările ulterioare, prevede sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 37/2002, cu modificările și completările ulterioare, care instituie măsuri pentru protecția animalelor utilizate în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale.

Prin Directiva 2010/63/UE a fost realizată o revizuire a Directivei 86/609/CEE, transpusă în legislația națională prin Ordonanța Guvernului nr. 37/2002, cu modificările și completările ulterioare, prin stabilirea unor măsuri mai prescriptive și mai transparente în domeniul procedurilor pe animale.

Prin urmare, Hotărârea Guvernului nr. 984/2005, cu modificările și completările ulterioare, trebuie modificată și completată astfel încât să fie avute în vedere toate măsurile pentru protecția animalelor utilizate în scopuri științifice sau educative, prevăzute de proiectul de ordonanță de urgență.

Conform art. 59 alin. (2) din Directiva 2010/63/UE, Comisia Europeană a fost informată de către Reprezentanța Permanentă a României pe lângă Uniunea Europeană, în data de 27 ianuarie 2011, prin intermediul corespondenței electronice, cu privire la faptul că Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor este autoritatea națională care servește drept punct de contact în sensul directivei menționate.

În vederea transpunerii prevederilor Directivei Parlamentului European și a Consiliului 2010/63/UE se impune adoptarea unei ordonanțe de urgență a Guvernului care va abroga Ordonanța Guvernului nr. 37/2002, cu modificările și completările ulterioare, la data intrării sale în vigoare.

Termenul pentru transpunerea în legislația națională a Directivei 2010/63/UE a fost stabilit pentru data de 10 noiembrie 2012.

Prin scrisoarea Comisiei Europene C(2013) 600/21 final din 30 ianuarie 2013 a fost transmisă autorităților române punerea în întârziere în cauza 2013/0072 pentru neîndeplinirea obligației de comunicare a măsurilor naționale de transpunere a Directivei 2010/63/UE privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice.

Având în vedere această scrisoare a Comisiei Europene trebuie luate în regim de urgență măsurile necesare evitării riscului iminent al declanșării unei acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor de stat membru, potrivit art. 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Încălcarea dreptului european există în situația în care, la expirarea termenului procedural de răspuns de 2 luni de la transmiterea avizului motivat al Comisiei Europene, statele membre nu au adoptat încă măsurile legislative interne de transpunere, indiferent dacă în cursul procedurii contencioase se conformează. În temeiul art. 260 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în situația sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene pentru necomunicarea măsurilor de transpunere a directivelor, Curtea poate impune sancțiuni pecuniare prin chiar hotărârea prin care se constată neîndeplinirea obligațiilor.

Reglementarea utilizării animalelor în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale trebuie să se facă în condiții care să nu afecteze stabilitatea și funcționarea pieței comune, în special prin dereglări ale concurenței sau bariere privind comerțul.

Ordonanța de urgență își propune să transpună legislația comunitară și să creeze cadrul organizatoric necesar pentru implementarea sa, în pofida dificultăților economice actuale. De asemenea, prin această ordonanță de urgență se creează cadrul instituțional pentru aplicarea măsurilor necesare privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale.

Astfel, prin această ordonanță de urgență se crează un cadru etic, merit

să evite suferința intensă a animalelor de experiență.

Având în vedere cele mai sus menționate, exemplificăm câteva aspecte din care ar putea rezulta producerea unor consecințe negative în desfășurarea activității științifice și de cercetare: la art. 20 din *Directiva 2010/63/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 septembrie 2010 privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice* este reglementată autorizarea unităților crescătoare, furnizoare și utilizatoare de animale folosite în scopuri științifice – astfel este imperios necesar ca acestea să fie structurate și autorizate în conformitate cu prevederile sus menționate, în sens contrar, Comisia Europeană poate aprecia că activitatea se desfășoară fără respectarea prevederilor comunitare, putând aplica sancțiuni; la art. 24 din *Directiva 2010/63/UE* sunt reglementate cerințele privind personalul care își desfășoară activitatea în unitățile crescătoare, furnizoare și utilizatoare de animale folosite în scopuri științifice, astfel în situația în care nu se respectă aceste prevederi, de asemenea, Comisia Europeană poate aplica sancțiuni; la art. 34 din *Directiva 2010/63/UE* sunt reglementate inspecțiile ce urmează a se desfășura de statele membre – de asemenea, în situația în care nu se respectă procedura, autoritatea competentă nu are pârghiile legale de desfășurare a inspecțiilor conform normelor comunitare; în conformitate cu prevederile art. 36 din *Directiva 2010/63/UE* orice procedură care utilizează animale de experiență în orice etapă a sa trebuie în mod obligatoriu autorizată – deoarece, în acest moment, nu este reglementată procedura de autorizare, întreaga activitate privind cercetarea științifică care implică utilizarea animalelor este blocată. În acest sens, reiterăm faptul că cercetătorii, oamenii de știință care au derulat diverse proiecte nu pot comunica rezultatele finale ale acestora deoarece acestea nu au fost autorizate în conformitate cu prevederile Directivei sus menționate. De asemenea nu se pot demara alte proiecte noi, procedurile necesare derulării fiind, de asemenea, menționate în prezentul proiect.

Este necesară adoptarea, în regim de urgență a acestui proiect având în vedere consecința negativă imediată a blocării activității de cercetare științifică cu implicații asupra sănătății publice, deoarece sănătatea umană este beneficiarul final al întregii activități de cercetare științifică.

Toate elementele prezentate vizează interesul general public și constituie o situație de urgență și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată.

Guvernul este abilitat din punct de vedere constituțional ca, prin mijloacele pe care le are la îndemână, să garanteze îndeplinirea obligațiilor României față de Uniunea Europeană.

În aceste condiții, luând în considerare Comunicarea Comisiei Europene 2011/C 12/01 privind punerea în aplicare a art. 260 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special în ceea ce privește obligația statelor membre de a transpune directivele în termenele stabilite de legislator și de a asigura astfel o eficacitate reală a legislației Uniunii Europene, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor a elaborat prezentul *proiect de ordonanță de urgență a Guvernului privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice*.

3. Alte informații

NU ESTE CAZUL

Secțiunea a 3-a

Impactul socio-economic al proiectului de act normativ

1. Impactul macroeconomic

NU ESTE CAZUL

1 ¹ . Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	NU ESTE CAZUL
2. Impactul asupra mediului de afaceri	NU ESTE CAZUL
3. Impactul social	NU ESTE CAZUL
4. Impactul asupra mediului	NU ESTE CAZUL
5. Alte informații	NU ESTE CAZUL

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

NU ESTE CAZUL

- mii lei -

Indicatori	Anul curent		Următorii 4 ani			Media pe 4 ani
	2013	2014	2015	2016	2017	
1	2013	2014	2015	2016	2017	
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
b) bugete locale						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare	NU ESTE CAZUL					
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor	NU ESTE CAZUL					

și/sau cheltuielilor bugetare	
7. Alte informații	NU ESTE CAZUL
Secțiunea a 5-a	
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare	
1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ:	
a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ;	Ordonanța Guvernului nr. 37/2002 pentru protecția animalelor utilizate în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale, aprobată cu modificări prin Legea 471/2002, cu modificările și completările ulterioare.
b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.	Proiect de hotărâre a Guvernului pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 984/2005 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, cu modificările și completările ulterioare.
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Prezentul proiect de act normativ se conformează prevederilor Directivei 2010/63/UE a Parlamentului European și a Consiliului, pe care o transpune în legislația națională.
3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	NU ESTE CAZUL
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	NU ESTE CAZUL
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	NU ESTE CAZUL
6. Alte informații	NU ESTE CAZUL
Secțiunea a 6-a	
Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ	
1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Proiectul de act normativ a fost elaborat cu consultarea Asociației Române pentru Știința Animalelor de Laborator.
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	Anumite măsuri reglementate prin proiectul de act normativ se circumscriu domeniului de activitate al entităților mai sus menționate.
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	NU ESTE CAZUL
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în	NU ESTE CAZUL

conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Proiectul de act normativ a fost avizat favorabil de către Consiliul Legislativ.
6. Alte informații	NU ESTE CAZUL
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	Au fost respectate condițiile Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, prin afișarea pe site-ul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor a prezentului proiect de act normativ.
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	NU ESTE CAZUL
3. Alte informații	NU ESTE CAZUL
Secțiunea a 8-a Măsuri de implementare	
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor se vor aproba componența comitetului național național pentru protecția animalelor utilizate în scopuri științifice sau educative și regulamentul de organizare și funcționare al acestuia. Comitetul național respectiv oferă structurilor responsabile cu protecția animalelor din cadrul autorității competente consultanță privind aspecte legate de achiziția, creșterea, adăpostirea, îngrijirea și utilizarea animalelor în proceduri și participă la schimbul de informații privind cele mai bune practici în acest sens. Comitetul național menționat este format din reprezentanți ai mediului academic din domeniul biomedical, ai Colegiului Medicilor Veterinari, ai altor asociații profesionale și ai organizațiilor de protecție a animalelor, cu experiență în domeniul reglementat de prezenta ordonanță de urgență.
2. Alte informații	NU ESTE CAZUL

În acest sens, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor a elaborat *proiectul de ordonanță de urgență a Guvernului privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice*, pe care îl propune spre aprobare.

**PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII
NAȚIONALE SANITARE
VETERINARE
ȘI PENTRU SIGURANȚA
ALIMENTELOR**

**Vladimír Alexandru
MĂNĂSTIREANU**

**MINISTRUL AGRICULTURII ȘI
DEZVOLTĂRII RURALE**

Daniel CONSTANTIN

AVIZĂM FAVORABIL

MINISTRUL SĂNĂTĂȚII

Eugen NICOLĂESCU

**MINISTRUL MEDIULUI ȘI
SCHIMBĂRIILOR CLIMATICE**

Rovana PLUMB

MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE

Titus CORLĂȚEAN

MINISTRUL JUSTIȚIEI

Robert Marius CAZANCIUC